

Нові підходи в боротьбі з бідністю

КОЖЕН ЧЕТВЕРТИЙ УКРАЇНЕЦЬ, А ТАКОЖ КОЖЕН П'ЯТИЙ ПРАЦЮЮЧИЙ – ЗА МЕЖЕЮ БІДНОСТІ

.07

ПРОФПАНОРАМА

І САМ НЕ ГАМ, І ДРУГОМУ НЕ ДАМ

У Чернівецькій області суд передав профспілковий дитячий пансіонат на баланс ФДМ. Але новий власник не поспішає вступати у свої права...

.10

ДОКУМЕНТ

ПОЛОЖЕННЯ ПРО ВСЕ-УКРАЇНСЬКИЙ КОНКУРС НА КРАЩИЙ КОЛЕКТИВНИЙ ДОГОВІР

.11

КОНСУЛЬТАЦІЇ

Відпустка у зв'язку з вагітністю та пологами у період простою підприємства надається з дня виникнення права на відпустку

.12

№ 4 (726) | 23.01.2014

профспілкові вісті

ГАЗЕТА ФЕДЕРАЦІЇ ПРОФЕСІЙНИХ СПІЛОК УКРАЇНИ

www.psv.org.ua

КОРОТКО

КРУГЛИЙ СТИЛ | З метою вирішення нагальних проблем соціального захисту учасників бойових дій на території інших держав, ветеранів війни та членів їхніх сімей 17 січня в Будинку профспілок відбувся круглий стіл. .02

НАРАДА | В Мінрегіоні України відбулася робоча нарада щодо врахування пропозицій профспілок у проекті Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів з метою вдосконалення відносин у сфері житлово-комунальних послуг», які стосуються захисту прав споживачів. .02

ЗАКОНОПРОЕКТ | На засіданні Комітету ВРУ з питань соціальної політики та праці розглядався законопроект про внесення змін до статті 2 Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності». .03

ТЕМА НОМЕРА | І ЛІС НЕ РУБАЛИ, А ДРУЗКИ ЛЕТЯТЬ!

РОСЛИ СОБІ ЯЛИНОНЬКИ

Такої рекордної кількості нереалізованих живих сосен і ялинок напередодні 2014 року Україна ще не знала. Практично у всіх великих містах, надто у столиці, залишилися гори новорічних красунь. Кияни навіть визначили найбільше кладовище хвойних дерев у одному з районів столиці. Серед купи зрубаних ялинок траплялися навіть унікаль-

ні карпатські блакитні. Сосни і ялини викидали цілими причепами з мосту на смітник або просто лишали на торговельних майданчиках чи стихійних ринках. Чому ж цього року марно загинуло стільки хвойних? До аналізу ситуації долучилися «Профспілкові вісті».

.08

Урсула Кох-Лаугвіц: Плідність і щирість – основні риси співпраці ФПУ та Фонду імені Фрідріха Еберта .05

ДОЛУЧАЙТЕСЬ ДО ОБГОВОРЕННЯ
Будь-який матеріал номера можна обговорити на нашому сайті www.psv.org.ua

КРУГЛИЙ СТІЛ

СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ ВЕТЕРАНІВ

З метою вирішення нагальних проблем соціального захисту учасників бойових дій на території інших держав, ветеранів війни та членів їхніх сімей 17 січня в Будинку профспілок відбувся круглий стіл, на якому обговорювався проект Закону України «Про внесення змін до законодавства України щодо підвищення рівня соціального захисту ветеранів війни».

Фото Кирила ЛАТИШЕВА

Тетяна РУБАН
«ПВ»

У засіданні взяли участь заступники Голови ФПУ Сергій Кондрюк та Євген Драг'ятин, заступник голови Української спілки ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) Павло Покутний, керівник департаменту бюджетної політики та соціального захисту апарату ФПУ Людмила Остапенко, фахівці структурних підрозділів Федерації профспілок України.

Учасники засідання обговорювали питання вдосконалення системи забезпечення спеціальним автотранспортом воїнів-інтернаціоналістів, надання можливості

сім'ям нагороджених померлих учасників бойових дій отримувати від держави соціальну допомогу, підвищення рівня пенсійного забезпечення членів сімей ветеранів війни, в тому числі воїнів-інтернаціоналістів.

Федерацією профспілок України спільно з Українською спілкою ветеранів Афганістану напрацьовано низку змін до двох законів України, зокрема «Про гуманітарну допомогу» та «Про статус ветеранів війни та гарантії їх соціального захисту». Так, представники профспілок наголосили, що сьогодні потребують законодавчого врегулювання питання залишення автомобіля членом сім'ї ветерана, отриманого після його смерті, без сплати ними будь-яких податків і зборів, підви-

щення рівня соціального захисту учасників бойових дій на території інших держав та членів їхніх сімей, поліпшення рівня їх матеріального та пенсійного забезпечення. Як зазначив Сергій Кондрюк, наразі потрібно обговорити й узгодити пропозиції до законопроекту, який найближчим часом має бути переданий на розгляд до Верховної Ради України, залучивши до цієї роботи народних депутатів, а також визначити напрями, в яких ветеранські та профспілкові організації можуть діяти спільно, а в яких делегувати дії один одному.

За підсумками зустрічі було вирішено провести круглий стіл для обговорення остаточного варіанту законопроекту із залученням засобів масової інформації.

ВАЖЛИВО

ДО ДНЯ ВШАНУВАННЯ УЧАСНИКІВ БОЙОВИХ ДІЙ НА ТЕРИТОРІЇ ІНШИХ ДЕРЖАВ І 25-І РІЧНИЦІ ВВЕДЕННЯ ВІЙСЬК КОЛИШНЬОГО СРСР З РЕСПУБЛІКИ АФГАНІСТАН

КЕРІВНИКАМ ВСЕУКРАЇНСЬКИХ ПРОФСПІЛОК
КЕРІВНИКАМ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ПРОФОБ'ЄДНАНЬ

Шановні колеги!

Інформуємо вас, що з метою вшанування громадян, які виконували військовий обов'язок на території інших держав, та відповідно до Плану заходів з підготовки і проведення в 2014 році в Україні Року учасників бойових дій на території інших держав, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 11.12.2013 № 1004-р, 13–15 лютого в м. Києві відбудуться наступні урочистості: 1. 13 лютого о 14.00 в Національному палаці мистецтв «Україна» урочисте зібрання за участю Президента України Віктора Януковича, керівників уряду, учасників бойових дій на території інших держав, представників центральних та місцевих органів

виконавчої влади, Збройних Сил та громадськості, а також святковий концерт.

2. 15 лютого о 10.00 за участю Президента України Віктора Януковича та керівників уряду покладання квітів до Меморіального комплексу пам'яті воїнів України, полеглих в Афганістані (по вул. Лаврський), молебень у Воскресенській церкві, благодійний обід. У разі бажання членів вашої профспілки – учасників бойових дій на території інших держав взяти участь у вказаних урочистих заходах у м. Києві, їм необхідно звернутися до територіальних організацій Української спілки ветеранів Афганістану й Української спілки ветеранів Афганістану в м. Києві.

З повагою,

Сергій КОНДРЮК,
заступник Голови ФПУ

НАРАДА

ТРИВАЄ ОПРАЦЮВАННЯ ПРОЕКТУ ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО ВНЕСЕННЯ ЗМІН ДО ДЕЯКИХ ЗАКОНОДАВЧИХ АКТИВ З МЕТОЮ ВДОСКОНАЛЕННЯ ВІДНОСИН У СФЕРІ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНИХ ПОСЛУГ»

15 січня в Мінрегіоні України відбулася робоча нарада за участю представників ФПУ, радника міністра регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України Олександра Білянського, фахівця Департаменту стратегії реформування та розвитку житлово-комунального господарства міністерства щодо врахування пропозицій профспілок у проект Закону

України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів з метою вдосконалення відносин у сфері житлово-комунальних послуг», які стосуються захисту прав споживачів, повідомляє Департамент бюджетної політики та соціального захисту. З метою подальшого опрацювання вказаного законопроекту в Мінрегіоні України створено три експертних робочі групи у складі фахівців міністерства, представників галузевих

асоціацій, органів місцевого самоврядування та науковців. Сьогодні Мінрегіон України збирає та узагальнює зауваження та пропозиції, які надходять від зацікавлених сторін до зазначеного проекту Закону. Як повідомив Олександр Білянський, пропозиції профспілок є слухними. Усі надіслані пропозиції будуть розглянуті на засіданнях робочих груп, перше з яких планується провести у лютому ц. р.

ПРОБЛЕМА

«ПОДАРУНОК» ДО 100-ЛІТНЬОГО ЮВІЛЕЮ

Товариство з обмеженою відповідальністю «Одеський олійноекстракційний завод» – підприємство з віковою історією становлення та розвитку – може бути прикладом багаторічної роботи фахівців, які зробили в різні періоди все для забезпечення населення найбільшого регіону України (Одеської області) одним з найважливіших продуктів харчування – рослинною олією. Підприємство з року в рік нарощувало обсяги виробництва, підвищувало якість продукції і поряд із цим давало можливість своїм працівникам мати гідну заробітну плату і широкий перелік соціальних послуг. Завод робив солідні відрахування до бюджету і, природно, в період ринкових перетворень в економіці викликав зацікавленість як вітчизняних, так і зарубіжних інвесторів.

Володимир КИСЕЛЬОВ

голова Одеської обласної профорганізації працівників харчової промисловості

У 2003 році керівництво підприємства і трудовий колектив визнали привабливі умови іншого інвестора – фірми «Гленкор», яка й стала головним співвласником підприємства. І хоча з перших же кроків у власника виникали проблеми щодо виконання своїх зобов'язань (його дочірнє підприємство ПП «Серна» регулярно зривало поставок сировини), трудовий колектив йшов на певні компроміси і поступки, тим самим допомагаючи власникам тримати підприємство на плаву і мати можливість для маневру в складних економічних ситуаціях. Проте, в 2013 році через прорахунки в плануванні й організації виробництва власник практично поставив завод на межу банкрутства. Вихід із такого положення, на жаль, був знайдений не найкращий, а саме було прийнято рішення законсервувати виробничі потужності і в короткий термін знайти кошти та можливість для відновлення роботи

підприємства. Працівникам запропонували звільнитися за узгодженням сторін, обіймаючи незабаром повернути їм робочі місця. Очікування людей виявилися марними, терміни розконсервування переносилися з місяця в місяць, і до кінця 2013 року ситуація практично визначилася як безнадійна. Власники розпочали спроби продажу підприємства, не переїмаючись інтересами трудового колективу. У відповідь на такі дії більшість із колишніх 360 працівників заводу звернулося до допомогу в профспілкову організацію свого підприємства, яка продовжувала свою діяльність, вимагаючи поставити перед правоохоронними органами питання про розслідування дій фірми «Гленкор», а також визначити з органами місцевої влади процес реанімування підприємства та працевлаштування звільнених працівників. Нині профспілковий комітет вживає заходів, що визначені Законом України «Про профспілки, їх права та гарантії діяльності», та за підтримки Всеукраїнської профспілки АПК робить все можливе для вирішення проблеми.

ЗАКОНОПРОЕКТ

ПРОФСПІЛКИ РІШУЧЕ НАПОЛЯГАЮТЬ НА ЗАХИСТІ ТРУДОВИХ ПРАВ

На засіданні Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики та праці, що відбулося 15 січня, розглядався законопроект про внесення змін до статті 2 Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності», повідомляє Інформаційно-аналітичний центр ФПУ.

Суть запропонованих змін полягає у необхідності усунути існуючі у зазначеному законі розбіжності з нормами міжнародних правових актів, ратифікованих Україною, а саме – Конвенціями Міжнародної організації праці № 81 «Про інспекцію праці в промисловості і торгівлі» та № 129 «Про інспекцію праці в сільському господарстві».

Нагадаємо, що для нібито створення більш сприятливих умов для ведення бізнесу ЗУ «Про основні засади державного нагляду (контролю)...» було передбачено скорочення кількості органів, що діють у сфері державного нагляду, обмеження доступу їхніх представників на підприємства для здійснення контролю за дотриманням умов безпеки та охорони тощо. «Профспілки неодноразово висловлювали рішуче заперечення проти утиску діяльності органів контролю, – зазначив у своєму коментарі заступник керівника СПО об'єднань профспілок, в. о. першого заступника Голови ФПУ Григорій Осовий, який брав участь у за-

сіданні парламентського Комітету. – Забезпечуючи умови для бізнесу, ми не маємо посягати на права працівника на безпечні умови праці. Ми переконані, що державні інспектори праці, як передбачено відповідними Конвенціями МОП, мають мати право безперешкодного доступу на підприємства у будь-який час з метою здійснення перевірок». Він також зазначив, що подібні застереження на адресу України висловили експерти МОП з питань охорони праці, вважаючи, що зазначений закон суперечить міжнародному законодавству, ратифікованому Україною.

Після обговорення цього питання депутати запропонували повернути законопроект на доопрацювання, але Григорію Осовому вдалося переконати народних обранців у необхідності якомога швидшого його ухвалення. Відтак більшістю голосів цей корисний і потрібний для захисту людей праці документ успішно пройшов процедуру узгодження профільним Комітетом ВР.

АКТУАЛЬНО

ПАРЛАМЕНТ УХВАЛИВ ДЕРЖБЮДЖЕТ–2014

Як і було визначено постановою Верховної Ради України «Про особливості процедури розгляду і прийняття проекту Закону України про Державний бюджет України на 2014 рік» (від 19.12.2013 № 717-VII), Парламент на пленарному засіданні 16 січня ухвалив Державний бюджет України на 2014 рік (без обговорення). За його ухвалення проголосувало 249 народних депутатів із 261 зареєстрованого в сесійній залі, повідомляє департамент бюджетної політики та соціального захисту апарату ФПУ.

Передголосуванням народних депутатів виступив голова Комітету ВР України з питань бюджету Євген Геллер і повідомив про рішення комітету рекомендувати Верховній Раді за результатами розгляду взяти проект за основу та ухвалити в цілому як закон з урахуванням пропозицій Комітету з питань бюджету.

Експерти висловлюють чимало критичних зауважень до Держбюджету–2014, зокрема щодо розподілу бюджетних коштів і його безпосереднього виконання. Слід зазначити, що з огляду на скорочену процедуру розгляду проекту Держбюджету та особливості його прийняття, об'єктивну оцінку цього закону можна буде дати лише після його

аналізу. Так, фахівці апарату ФПУ підготують аналіз ухваленого закону в частині основних соціально-економічних аспектів.

Тим часом 17 січня Президент України Віктор Янукович підписав Закон № 719-VII «Про Державний бюджет України на 2014 рік», а 21 січня його було опубліковано в офіційній пресі – парламентській газеті «Голос України».

СЕМІНАР

ЕКСПРЕС-НАВЧАННЯ ПРОФСПІЛКОВОЇ МОЛОДІ

Спеціалісти департаменту розвитку профспілкового руху апарату ФПУ 16 січня провели навчання молодих профспілкових лідерів Профспілки працівників оборонної промисловості України.

Як повідомляє департамент розвитку профспілкового руху апарату ФПУ, навчальний семінар-тренінг відкрили голова профспілки Олександр Черниш і керівник департаменту Валентина Шевченко. Тренінг проводив головний спеціаліст департаменту Володимир Майданок. Під час навчання-тренінгу його учасники – молоді профспілковці легендарного київського заводу «Арсенал» розглядали актуальні питання профспілкової діяльності. Молодь ознайомилася з принципами побудови та організаційною структурою профспілок та їх молодіжних організацій. Присутні опанували теоретичні основи мотивації профспілкового членства та активного залучення молоді до профспілок. Разом із цим велика увага приділялася основним напрямкам і заходам молодіжної політики, які проводить галузева профспілка та ФПУ.

Особливо жвавою виявилася практична робота в малих групах. Учасники мали відповідати на низку запитань, як-от: Назвіть основні проблеми молодіжної профспілкової руху; Які основні напрями діяльності

мають бути у молодіжних рад членських організацій? Які повноваження потрібні молодіжним радам для їх діяльності? Після цього напрацювання та презентації молодих профспілковців були передані до профкомів підприємства.

Під час навчання також переглядалися профспілкові мотиваційні відеоролики, які посилювали позитивний настрій і спонукали профспілкову молодь до активності та розвитку креативних ідей.

Завдяки використанню техніки експрес-семінару учасники тренінгу впродовж двох годин змогли охопити величезний обсяг матеріалу: розглянути різні напрями профспілкової роботи, молодіжної політики, опанувати низку теоретичних аспектів мотивації профспілкового членства та залучення молоді до лав профспілок, провести активні практичні заняття. Можна з упевненістю сказати, що профспілкова молодь дістала неабияке задоволення, адже їй надзвичайно цікаво навчатися, якщо заняття проводяться у формі експрес-семінарів, минають динамічно, жваво, нестандартно та активно.

НА ЧАСІ

АКТИВІЗАЦІЯ ВІТЧИЗНЯНОЇ ЕКОНОМІКИ

15 січня відбулося друге цього року засідання КМУ, присвячене пошуку та напрацюванню інструментів активізації вітчизняної економіки, повідомляє Інформаційно-аналітичний центр ФПУ.

Заступник керівника СПО об'єднань профспілок, в. о. першого заступника Голови ФПУ Григорій Осовий прокоментував його так: «Уряд готує базу для подальшого економічного розвитку. Це особливо актуально за нинішніх умов, коли економіка зазнала втрат, зокрема, з РФ відбулося скорочення товарообігу на 20% загального обсягу попередніх років. На останньому засіданні було розглянуто та ухвалено низку програм розвитку різних галузей економіки. Отже, з метою відновлення економічних зв'язків і кооперації на рівні, не меншому, ніж той, що був до 2013 року, Уряд затвердив Програму співробітництва України з державами-членами Митного Союзу – Республікою Білорусь, Казахстаном і РФ на період до 2020 року.

Розглянуто проект Програми розвитку внутрішньої торгівлі України на період до 2016 року, який погодила Всеукраїнська профспілка торгівлі. Однак остаточне затвердження документа відтерміновано у зв'язку із розглядом ВР Закону України «Про розвиток внутрішньої торгівлі». Розглянуто і затверджено Концеп-

цію Державної цільової програми реформування та розвитку оборонно-промислового комплексу України на період до 2017 року.

Як відомо, з метою концентрації роботи у цій сфері було створено Державний концерн «Укроборонпром». На жаль, ситуація з його діяльністю є не зовсім сприятливою через зниження замовлень від Міністерства оборони України, а також унаслідок кон'юнктури світового ринку. Програма передбачає запровадження комплексу правових, організаційних та економічних заходів для активізації роботи підприємств цієї галузі, зокрема:

- підвищення продуктивності праці;
- зменшення собівартості виробництва за рахунок його модернізації;
- створення нових робочих місць;
- унаслідок економічних перетворень передбачається підвищення рівня соціального захисту працівників підприємств оборонного комплексу;
- підвищення кваліфікації працівників і стабілізація умов їхньої роботи.

Також схвалено Концепцію Державної цільової економічної програми розвитку легкого автомобілебуду-

вання на період до 2020 року. Це надзвичайно болюча проблема для нашої країни, адже свого часу було зроблено спроби залучити інвестиції з інших країн для спільного виробництва автомобілів. На жаль, започатковані проекти виявилися неефективними, що призвело до того, що нині частка автомобілебудування у національній економіці становить лише 0,8%, а у цій галузі працює тільки 0,1% зайнятих в економічному виробництві працівників. Водночас частка імпорту автомобілів до нашої держави постійно зростає, отже, наші громадяни фактично працюють на економіки інших країн, інвестуючи у їхні автомобільні концерни.

Відтак Міністерство промислової політики України підготувало вищезгадану Концепцію, яка містить оптимістичний сценарій розвитку вітчизняного виробництва автомобілів, а саме – створення до 2020 року близько 175 тис. нових високопродуктивних робочих місць. Унаслідок її реалізації також передбачається, що кількість вироблених у нас автомобілів у зазначений період зросте в десять разів».

СТРАЙК!

РОСІЯ: У ЦЕНТРІ УВАГИ – ЗВІЛЬНЕННЯ УВ'ЯЗНЕНИХ ЛІДЕРІВ

У Москві відбулося засідання ради Центру захисту профспілкових прав під головуванням його директора Валентина Урусова. На засіданні обговорювалися питання, які наразі є найактуальнішими: звільнення лідерів Шереметьєвської профспілки льотного скла-

ду і звільнення лідерів страйку в місті Жанаозен у 2011 році. Члени ради заявили про підтримку наступного етапу міжнародної кампанії, яку проводитиме профспілка льотного складу. Так, плануються вуличні акції для привернення уваги росій-

ської та міжнародної спільноти до арешту лідерів профспілки. Також обговорювалися питання щодо виявлення солідарності із жанаозенськими нафтовиками. Крім того, на засіданні ради було прийнято рішення про розроблення Поло-

ження Центру захисту профспілкових прав, обговорювалися питання налагодження взаємодії з російськими та міжнародними профспілковими і правозахисними організаціями для ефективної організації та проведення кампаній солідарності.

КАЗАХСТАН

ПРОФСПІЛКИ ДОМАГАТИМУТЬСЯ СПРАВЕДЛИВОГО РІШЕННЯ

Атирауський міський суд 9 січня ц. р. ухвалив рішення про переведення профлідера Рози Тулетаєвої до колонії-поселення. Роза Тулетаєва відбула третину терміну покарання, який загалом завершується у січні 2017 року. Прийнятому судом рішенням передувала розпочата у грудні минулого року, за ініціативою Конфедерації вільних профспілок Казахстану, міжнародна кампанія за звільнення лідерів страйку нафтовиків у Жанаозені.

Профспілки підтримують рішення суду про зміну міри покарання Рози Тулетаєвої і мають намір домогтися звільнення усіх ув'язнених лідерів робітників. Як зазначила у своїй заяві у зв'язку з рішенням суду президент Конфедерації вільних профспілок Казахстану Лариса Харькова, вони вважають цей крок першим кроком до людяності та вітають врахування владою Казахстану думки міжнародної профспілкової та правозахисної спільноти. «Це суттєве пом'якшення надмірно жорстокого покарання єдиній жінці з-поміж усіх засуджених нафтовиків, яка перебуває в ув'язненні... Ми сподіваємося, що переведення Рози Тулетаєвої до колонії-поселення буде першим кроком на шляху до звільнення усіх нафтовиків, засуджених за Жанаозенською справою». Вона закликала профспілко-

ву громаду світу не припиняти кампанію солідарності «Свободу нафтовикам Жанаозена!», а також висловила сподівання, що влада Казахстану й надалі рухатиметься шляхом гуманності та милосердя і всі засуджені нафтовіки повернуться до своїх родин. Кампанія «Свободу нафтовикам Жанаозена!» розпочалася 10 грудня минулого року в день народження Рози Тулетаєвої. Її підтримали міжнародний портал LabourStart, Конфедерація праці Росії, Глобальна спілка IndustriAll, Міжнародна профспілка харчової промисловості та Асоціація «Права людини в Центральній Азії». Кампанія проводиться за підтримки профспілок України, Білорусі та Грузії, а також Міжнародної профспілкової конфедерації профспілок. 11 тисяч осіб звернулися до президента Казахстану з вимогою переглянути вироки нафтовикам Жанаозена.

11 ТИС. ОСІБ НАДІСЛАЛИ СВОЇ ЗВЕРНЕННЯ ПРЕЗИДЕНТУ КАЗАХСТАНУ ПРО ПОМИЛУВАННЯ НАФТОВИКІВ ЖАНАОЗЕНА

КОРОТКО

АВСТРАЛІЯ | Трудовий колектив вугільної шахти Dawson (Центральний Квісленд) веде підготовку до масштабної акції на знак протесту щодо рішення власника підприємства компанії Anglo American не підвищувати працівникам заробітну плату цього року.

США | Одна із найбільших мереж роздрібної торгівлі в США Macy's має намір скоротити 2500 робочих місць. Крім того, у рамках плану з реорганізації бізнесу вирішено закрити п'ять магазинів фірми в Арізоні, Канзасі, Нью-Йорку, Юті та Міссурі. Представники компанії заперечують, що це дасть змогу зекономити близько 100 млн доларів на рік.

ЕСТОНІЯ | Вимоги робітників естонської суднобудівної компанії Tallink про підвищення зарплат на 20%, що їх було оприлюднено під час попереджувального страйку 13 січня, керівництво компанії проігнорувало. Тож незалежна профспілка моряків Естонії розглядає питання про проведення повномасштабного страйку.

ФРАНЦІЯ | У Франції відбувся один із найбільших в історії країни страйк таксистів. У Парижі, Марселі, Ліоні, Бордо на заклик п'яти головних профспілок галузі таксистів протестували проти підвищення з 7 до 10% НДС на транспортні послуги, а також проти несправедливих умов конкуренції.

ТУНІС | Сміттярі 17 муніципалітетів міста Туніс оголосили про страйк, протестуючи проти важких умов праці. За інформацією найбільшої в країні профспілки UGTT, у столичному регіоні страйкують понад 6000 осіб. Представники галузевої профспілки заявили, що 10 жовтня минулого року з урядом було досягнуто угоди про підвищення оплати праці робітників, проте влада не має наміру виконувати свої обіцянок.

ВЕЛИКА БРИТАНІЯ

МОЛОДІ БЕЗРОБІТНІ... ЖИТТЯ БЕЗ СЕНСУ

За повідомленням британської благодійної організації Prince's Trust, патроном якої є принц Чарльз Уельський, близько 750 тисяч молодих людей у Сполученому Королівстві вважають, що їм немає зарди чого жити. Майже третина молодих людей, які довгий час не мали роботи, замислювалися над тим, аби накласти на себе руки. Prince's Trust закликає негайно вжити заходів, щоб ті, хто тривалий час не можуть знайти роботу, не втратили надію назавжди.

Британський уряд заявляє, що «робить усе можливе», аби допомогти молодим людям знайти роботу. У грудневому звіті Національної статистичної служби зазначається, що рівень безробіття у країні сягнув найнижчої позначки 2009 року, а кількість безробітних зменшилася на 99 тисяч – до 2 млн 390 тисяч осіб.

ДУШЕВНІ ПРОБЛЕМИ МОЛОДІ

Prince's Trust склала спеціальний індекс після співбесід із 2161 респондентом у віці від 16 до 25 років. Із них 281 особа була кваліфікована як Neet (ніде не працює, не здобуває освіти, не проходить спеціальну підготовку), причому 166 із них не працюють уже понад шість місяців.

Так, 9% респондентів погодилися із твердженням: «Мені немає чого жити», крім того, близько 750 тисяч британців не бачать сенсу свого життя, серед респондентів Neet із такими настроями – 21%.

Як свідчать дослідження, ті, хто не працює тривалий час, удвічі частіше, ніж їхні ровесники, вживають антидепресанти.

У звіті йдеться про те, що кожен третій (32%) британець замислювався про самогубство, а кожен четвертий (24%) заповидав собі яєсь каліцтво, у 40% молодих безробітних спостерігаються симптоми душевних хвороб: суїцидальні думки, відчуття ненависті до себе, приступи паніки, що спричинені відсутністю роботи.

Три чверті безробітних, які тривалий час не працюють (72%), не мають

нікого, з ким можна поділитися своїми думками й поскаржитися на життя.

Виконавчий директор Prince's Trust Мартіна Мілберн зазначає: «Безробіття призводить до виникнення проблем із душевним здоров'ям. Тисячі осіб щодня прокидаються із відчуттям безмісцевості власного життя. Це відчуття виникло у них унаслідок довгого стояння в черзі за допомогою. Понад 440 тисячам молодих людей загрожує тривале безробіття, і вони потребують негайної допомоги. Якщо ми цього не зробимо, ці люди втратять не тільки роботу, а й надію».

СТИМУЛИ ДЛЯ РОБОТОДАВЦІВ

Представник департаменту зайнятості та пенсій заявив, що уряд робить усе можливе, аби допомогти молодим людям знайти роботу. Нині допомогти із безробіття отримують на 106 тисяч менше осіб, ніж 2010 року.

«Після запровадження «молодіжного контракту» збільшилася кількість молодих людей, яких беруть на практику та професійну підготовку в різні організації. Це допомагає їм згодом знайти роботу», – наголосив урядовець.

Тим часом уряд для стимулювання роботодавців пропонує їм до 2275 фунтів (близько 3600 доларів). Ця програма зайнятості допомогла 74 тисячам молодих людей позбутися статусу безробітних і знайти стабільний заробіток.

Плідність і щирість – основні риси співпраці ФПУ та Фонду імені Фрідріха Еберта

Актуальні питання співробітництва Федерації профспілок України та Регіонального представництва Фонду імені Фрідріха Еберта в Україні розглядалися під час робочої зустрічі 14 січня у Будинку профспілок. У зустрічі взяли участь заступники Голови ФПУ Сергій Кондрюк і Євген Драп'ятий, керівник департаменту виробничої політики та колективно-договірного регулювання апарату ФПУ Олена Лобченко, экс-директор Регіонального представництва Фонду імені Фрідріха Еберта Урсула Кох-Лаугвітц і новопризначений директор Штефан Мойзер. Свою думку про головні результати та перспективи співпраці з профспілками висловили колишній і новопризначений директори Фонду імені Фрідріха Еберта.

Олексій ПЕТРУНЯ
Інформаційно-аналітичний центр ФПУ

УРСУЛА КОХ-ЛАУГВІТЦ: «НАЙГОЛОВНІШИЙ ВРОГУ НАШОЇ РОБОТИ – РУТИНА»

– Які основні результати своєї роботи в Україні Ви могли б окреслити?

– На мою думку, найважливішим є те, що ми проводили чимало плідних дискусій, у тому числі під час семінарів і конференцій, і що ми дійшли до людей, які працюють на підприємствах у регіонах. Тепер ми знаємо їхню точку зору щодо процесів, які відбуваються в суспільстві. Це надзвичайно важливо з двох причин. По-перше, ці люди мають брати участь в управлінні, зокрема й профспілками. По-друге, у представників центральних профспілкових органів із деяких питань іноді спостерігається інше розуміння проблем, ніж у людей на місцях, у регіонах, адже вони працюють безпосередньо на підприємствах.

Ми намагалися, аби в ході живої дискусії розглядалися події, які відбуваються у країні. Ми розуміємо: розв'язання проблеми ніхто не привезе із собою у валізі. Дива не стануться. Одна із важливих тем, які ми обговорювали й вирішували спільно з профспілками, – це гіньова зайнятність. Річ у тім, що в Києві близько 50% осіб працюють у тій самій секторі економіки й отримують зарплату («в конвертах»). Профспілкам неабияк складно реально вплинути на такий стан речей. Саме для мінімізації процесів гіньової зайнятості спільно з Федерацією профспілок України ми організували семінари та конференції.

Ще одна актуальна тема, якій ми приділяли велику увагу, – зайнятність і працевлаштування молоді. Це важливо і для молодих людей, і для профспілок, і для майбутнього держави в цілому. Також обговорювалися проблема розроблення і впровадження інновацій, що нині неабияк актуально. Один із яскравих прикладів спільної участі вирішення цієї проблеми – суперзахід, що відбувся на підприємстві «Південмаш» у Дніпропетровську.

У Донецьку, Дніпропетровську, Харкові ми з колегами обговорювали питання, у який спосіб профспілка може брати участь у модернізації підприємства, а не виявитися її жертвою. Зазвичай роботодавці пояснюють, у зв'язку з модернізацією ми звільняємо людей. Проте виявлені кошти не завжди спрямовуються на модернізацію виробництва. Слід зауважити, що останнім часом у цьому питанні спостерігається позитивна тенденція. І я впевнена, що так триватиме і в майбутньому.

У своїх виступах Президент України Віктор Янукович, Прем'єр-міністр Микола Азаров згадують про нагальну потребу модернізації економіки. Проте надзвичайно важливо, аби ті, хто цим займається, мали чітке уявлення про перебіг цього процесу. І головне, щоб люди, які працюють на підприємствах, не залишалися осторонь і теж мали змогу брати участь у модернізації. На цьому ми постійно акцентуємо увагу.

Останнім часом ми багато дискутували щодо зони вільної торгівлі. Як німці, ми, звісно, це підтримуємо. Проте слід розуміти, що вільна торгівля має здійснюватися за чіткими та зрозумілими правилами. Адже технічна модернізація має відбуватися разом із соціальною. Це дві сторони однієї медалі, і їх потрібно завжди розглядати разом.

– Які питання все-таки не вдалося вирішити?

– Питання, які я перелічила вище, потребують вирішення, над ними ще належить багато працювати. Важливо, що за цими напрямками в усіх регіонах ми знайшли зацікавлені організації та окремих людей, аби працювати далі. Помітила: іноді люди губляться перед проблемою, мовляв, що ми спроможні зробити, як можемо вплинути на її розв'язання? Під час численних конференцій і семінарів таки вдалося подолати цей скепсис і вселити в людей надію і віру, що можна вплинути на ситуацію, і ми маємо це робити. Вкрай важливо, аби люди зрозуміли, що заради досягнення успіху вже зараз потрібно починати щось робити, інакше все залишиться на тому самому рівні. Наш Фонд набув великого досвіду співпраці із профспілками у багатьох країнах світу. Українські профспілки, на жаль, не дуже добре представлені на міжнародному рівні. Цей недолік належить виправляти спільними зусиллями.

– За ці роки проведено чимало плідних переговорів з українськими партнерами. Що б Ви могли відзначити в цих відносинах, які головні риси людей, із якими співпрацювали, виділити?

– У нашій співпраці а ціную ясність, чіткість, відвертість, живий діалог і постійне прагнення до нового. Адже найголовніший ворог у нашій роботі – це рутини.

– Ви брали участь у численних спільних заходах не лише в Києві, а й у регіонах. Які історичні та природні пам'ятки Вас зацікавили або ж вразили?

– Я назву дві речі. Колись побувала в донецькій шахті на глибині тисячі метрів. Мене надзвичайно вразило те, в яких нелюдських умовах доводиться працювати простим людям, а цього не забудо до кінця своїх днів. Адже такі умови існують на багатьох українських шахтах.

Моя батьківщина в Німеччині розташована на узбережжі, тому я завжди залюбки їзджу до моря. Звісно ж, я побувала не у всіх чудових куточках України. Найбільше полюбляю бувати у місцях, де залишилася первозданна природа.

– Повертаючись на батьківщину, Ви, безумовно, залишаєте шматочок душі в Україні. Що хочете побажати Україні та її народу?

– Хочу побажати досягти позитивного результату на шляху до соціальної держави. Зараз люди виходять на вулицю, протестуючи проти корупції. Вони кажуть: ми хочемо працювати за чіткими, зрозумілими правилами. Бажаю, аби в Україні зросла така політична сила, яка могла б урахувати побажання всіх людей і знайти компроміси. З німецького досвіду знаємо, що це справа не одного дня. Але з таким прагненням, сподіваюся, зерно проросте і ви збиратимете гарний урожай.

ШТЕФАН МОЙЗЕР: «Я МАЮ ДУЖЕ ПЕРСПЕКТИВНІ ПЛАНИ»

– Хто Ви за освітою? Якого досвіду набули перед приїздом в Україну?

– Я юрист і політолог. Навчався в Німеччині та Парижі. У головних офісах Фонду імені Фрідріха Еберта в Бонні та Берліні працюю понад вісім років. Із 2008 року займаюся регіоном, до якого входять Росія, Україна, Білорусь, балканські країни. Кілька років тому я познайомився з Урсулою Кох-Лаугвітц. Тоді я мав змогу бувати в цих країнах, ознайомитися з ситуацією, тому можна сказати, що я маю певне уявлення про ці країни.

– Що Вам особливо запам'яталося у поїздках до України?

– Відвідування Чорнобильської АЕС, що відбулося за сприяння Профспілки атомників України. Тобто якщо підсумувати все сказане, то я маю певний доробок, знання, на яких базуватиметься моя робота в Україні.

– Як Ви вважаєте, починаєте роботу в Україні з чистого аркуша чи все-таки маєте конкретні плани, завдання, які належить вирішувати насамперед і в перспективі?

– Я розумію, що на мене покладається велика відповідальність, адже я вступаю на посаду після такого попередника, як Урсула. Маємо чимало досягнень, надто у співпраці із профспілками. Звісно, ми обговорили основні цілі та блоки роботи, які базуватимуться на попередньому досвіді. Наприклад, серед питань, які ми обговорюватимемо найближчим часом, – участь працівників і профспілок у процесі модернізації та приватизації підприємств. Олігархи в Україні мають гарне представництво, тим часом найменші працівники теж потребують надійної підтримки.

– З чого Ви плануєте розпочати? Якими виявляться перші кроки?

– Насамперед їду за стіл переговорів із партнерами. Звичайно ж, напередодні можна прочитати багато різних книг, але безпосередній живий контакт набагато важливіший, аби потім не шквалувати й не гадати, чому ж плани не спрацювали.

ЧЕРНІГІВЩИНА | ПРОФСПІЛКОВЦІ ЗА ПАРТАМИ

НАВЧАННЯ З ОХОРОНИ ПРАЦІ – ВАЖЛИВИЙ НАПРЯМ РОБОТИ

Чернігівський навчально-методичний центр профспілок більше 10 років є надійним партнером Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України (далі – Фонд) у питанні організації та проведення навчання з питань охорони праці. Цю роботу Центр проводить у співпраці з обласною Федерацією профспілкових організацій та територіальним управлінням Держрешпротмнагляду України в Чернігівській області.

Віталій КОПИШ

заступник завідувача навчального відділу підприємства «Навчально-методичний центр» ФПО

Окрім того, Центр самостійно збирає та навчає групи відповідних спеціалістів роботодавців і профспілок. Загалом за останні три роки пройшли навчання з питань охорони праці 1322 особи. Варто зауважити, що Чернігівський НМЦ є одним з небагатьох профспілкових навчальних закладів в Україні, який активно займається цим напрямом роботи.

У 2013 році Центр розпочав співпрацю з ТОВ «Інститут безпеки життєдіяльності» щодо навчання з питань охорони праці за кошти Фонду. Цього разу до відповідних навчальних груп були включені не тільки представники від роботодавців, а й профспілкових організацій. В минулому році на таких п'ятиденних курсах в Центрі пройшли навчання 107 осіб, з них – 62 представники профспілок.

Після перевірки знань слухачам курсів були видані відповідні посвідчення встановленого зразка. Це дає їм можливість здійснювати громадський контроль за дотриманням законодавства за охороною праці та брати участь у:

- розслідуваннях нещасних випадків на виробництві;
- роботі комісії з охорони праці підприємства або виборного органу первинної профорганізації;

Наступного року Навчально-методичний центр планує продовжити співпрацю з Фондом та Інститутом безпеки життєдіяльності щодо організації навчання з охорони праці. Є надія, що цього разу вдасться дійти згоди і щодо проведення такого навчання в районах області.

– комісії з перевірки знань посадових осіб, інших працівників, представників профспілок.

Підсумовуючи результати проведеної роботи, слід зазначити, що сам факт початку фінансування Фондом навчання представників профспілок із питань охорони праці є добрим сигналом. Однак є й

невирішені проблеми. Зокрема, до навчання вдалося залучити лише представників профорганізації з обласного центру та найближчих районів. А от потенційні слухачі курсів з більш віддалених районів залишилися поза увагою через незгодженість питань належного фінансування виїзного навчання.

РІВНЕНЩИНА | ВИЇЗНІ ЗАХОДИ

СОЦІАЛЬНИЙ ДІАЛОГ У ДІЇ

15 січня профспілковці, очолювані головою ФПО Миколою Шершуном, його заступниками Миколою Сіруком і Марією Рожко, виїхали в Гошанський та Корецький райони для підбиття підсумків і підписання спільних рішень з владою та роботодавцями на місцях.

Як повідомляє ПРОФІНФОРМ-ЦЕНТР, у підбитті підсумків активну участь взяли голови обласних профоб'єднань освітян Юрій Краєць, держслужбовців Іларіон Кучерявий, працівників АПК Віктор Грибок, адже саме керівники профоб'єднань найбільш обізнані з проблемними сторонами діяльності своїх первинних осередків у районах і особливо зазначені у збільшенні кількості діючих колективних договорів у підприємствах, а

отже, в утворенні нових профорганізацій і зміцненні вже існуючих. «Мала Конституція, тобто колективний договір, у кожному трудовому колективі має працювати на людей та активно захищати їх інтереси», – зазначив Микола Шершун, відкриваючи зібрання. Під час предметного обговорення, що включало й аналіз стану колекторної роботи в районах, і конкретні рекомендації з її поліпшення та узагальнення кращого досвіду (а такого чимало і в профспілковці Гошанського ра-

йону і їх колег з Корецького), відповіді на свої запитання почули всі присутні. Чимало корисного для себе щодо позитивної складової для укладення колекторів дізналися з виступів представників профспілової сторони і присутні роботодавці – керівники приватних та малих підприємств. Як правило, саме в таких колективах найчастіше трапляються випадки порушення норм трудового законодавства, техніки безпеки, умов відпочинку тощо. А грамотно складений колектор – це реальна

можливість убезпечити й себе, як керівника, від штрафних санкцій і порушень прав найманих працівників. Разом з тим, колекторів підвищує відповідальність працівників на кожному робочому місці. Підбиття підсумків завершили підписанням спільних рішень щодо підвищення ефективності соціального діалогу в цих районах. На черзі – Володимирецький район та м. Кузнецовськ, куди профспілковці разом з представниками роботодавців завітають 21 січня.

ОФІЦІЙНО

ВУГІЛЬНА ПРОМИСЛОВІСТЬ КРИЗЬ ПРИЗМУ ДЕРЖБЮДЖЕТУ-2014

Днями Верховна Рада України прийняла Закон «Про Державний бюджет України на 2014 рік». У головному кошторисі країни закладено 16,5 млрд грн на витрати вугільної промисловості. Про це повідомив голова Профспілки працівників вугільної промисловості, народний депутат України Віктор Турманов.

Профспілка працівників вугільної промисловості України

Медіацентр «Шахтар України»

Профспілковий лідер зазначив, що в проекті держбюджету сума для підприємств галузі була значно меншою – 14,7 млрд грн. Зокрема, не були заплановані витрати на такі важливі напрями, як охорона праці, капітальне будівництво і технічне переозброєння підприємств.

Віктор Турманов разом з народним депутатом Анатолієм Гончаровим взяли участь у засіданні Кабінету міністрів 9 січня, під час якого звернулися до Прем'єр-міністра Миколи Азарова з проханням врахувати при доопрацюванні бюджету фінансування цих статей витрат і збільшення ренти, надавши Главі уряду чітке обґрунтування. «Розглянувши надані розрахунки, Микола Азаров дав відповідні доручення першому віцепрем'єр-міністру Сергію Арбузову та міністру фінансів Юрію Колобову щодо доопрацювання проекту бюджету», – розповів Віктор Турманов.

У прийнятому законі про держбюджет Верховна Рада України врахувала внесені Віктором Турмановим та Анатолієм Гончаровим поправки. Відтак, на витрати вугільної промисловості України виділено 16 млрд 592 млн 772 тис. грн, з яких 15 млрд 162 млн 772 тис. загального фонду бюджету та 1 млрд 430 млн – спеціального. Їх буде витрачено на наступні напрями (зазначимо, що за

двома статтями витрат суми спрямовуються не лише вугільникам, а й у паливно-енергетичний комплекс):

- державна підтримка вугледобувних підприємств на часткове покриття витрат із собівартості готової товарної вугільної продукції – 14 млрд 51 млн 847,8 тис. грн, з яких 13 млрд 301 млн 847,8 тис. загального фонду і 750 млн – спеціального;
- реструктуризація вугільної та торфодобувної промисловості – 1 млрд 117,8 млн грн, з яких 937,8 млн загального фонду і 180 млн – спеціального;
- державна підтримка будівництва вугле- і торфодобувних підприємств, їх технічне переоснащення – 864,3 млн грн, з яких 364,3 млн загального фонду і 500 млн – спеціального;
- заходи з охорони праці та підвищення техніки безпеки на вугледобувних підприємствах – 65 млн грн (загальний фонд бюджету);
- граничорядувальні заходи на вугледобувних підприємствах – 434 млн 238,1 тис. грн (загальний фонд бюджету);
- прикладні наукові та науково-технічні розробки, виконання робіт за державними цільовими програмами і державним замовленням, підготовка наукових кадрів та фінансова підтримка розвитку наукової інфраструктури в сфері паливно-енергетичного комплексу та вугільної промисловості – 17 млн 171,2 тис. грн;
- загальне керівництво й управління в сфері паливно-енергетичного комплексу та вугільної промисловості – 42 млрд 421,4 тис. грн.

16,5 МЛРД ГРН ЗАПЛАНОВАНО СПРЯМУВАТИ З ДЕРЖБЮДЖЕТУ НА ВУГІЛЬНУ ПРОМИСЛОВІСТЬ У 2014 РОЦІ

Нові підходи в боротьбі з бідністю

Анна РЕПІЧ
редактор відділу «ПВ»

Днями Комітет Верховної Ради України з питань соціальної політики та праці за сприяння Інституту демографії та соціальних досліджень ім. М. В. Птухи НАН України провів семінар на тему «Нові підходи в політиці подолання бідності в Україні». До обговорення цієї надзвичайно болючої та актуальної наразі проблеми долучилися і профспілки, зокрема в заході взяв участь в. о. першого заступника Голови ФПУ Григорій Осовий.

Семінар проходив під головуванням першого заступника Голови Комітету ВРУ з питань соціальної політики та праці Ярослава Сухого. Серед присутніх також були: заступник міністра соціальної політики України В'ячеслав Коломієць, представник Уповноваженого ВРУ з прав людини з питань дотримання соціально-економічних та гуманітарних прав Наталія Іванова, а також народні депутати, представники Кабінету Міністрів України, центральних та місцевих органів виконавчої влади, громадських організацій, всеукраїнських профспілок та їх об'єднань, роботодавці, науковці та ін.

Бідність породжує масштабні соціальні конфлікти, становить загрозу єдності суспільства і національній безпеці країни та є наслідком нереалізованих конституційних гарантій. Вона охоплює значну частину населення України, і найбільш прикро, що це явище притаманне не лише таким вразливим категоріям, як сім'ї з дітьми, інваліди, пенсіонери, беззахатчені та безпритульні діти, а й працюючим громадянам. За оцінками експертів, Україна є однією з найбідніших країн Європи, тож подолання бідності – найважливіший пріоритет на шляху її розвитку як соціальної та правової держави.

«Україна почала боротися з бідністю відразу після здобуття незалежності. Однак і донині в цій боротьбі поки що перемагає бідність. На сьогодні 60–70% українців вважають себе бідними, – зауважив Ярослав Сухий. – Ми маємо цифри, які свідчать, що наше пенсійне забезпечення повною мірою відповідає стандартам Міжнародної організації праці – 45% від зарплати. Однак ми всі бачимо, що ця пенсія не відповідає сучасним реаліям. За рівнем абсолютної бідності Україна перебуває на рівні Франції – 60%. Тільки як почуваються французи і як українці? Тож ми маємо зрозуміти, що боротися з

ГРИГОРІЙ ОСОВИЙ, В. О. ПЕРШОГО ЗАСТУПНИКА ГОЛОВИ ФПУ:

«З метою подолання бідності й підвищення в цілому рівня життя усіх верств населення, досягнення соціальної справедливості в Україні Федерацією професійних спілок напрацьовано низку пропозицій з питань забезпечення соціальної справедливості в оплаті праці, соціальному захисті, оподаткуванні, що покликані в короткі терміни підвищити рівень добробуту громадян, насамперед найменш забезпечених їх категорій».

бідністю тільки на словах, самими лише цифрами неможливо! Якщо ми зрозуміємо, що нам потрібен конструктивний, системний, комплексний підхід до подолання бідності, тоді ми цю справу зрушимо з місця».

У свою чергу, Григорій Осовий наголосив, що в світі немає жодної країни, навіть найбагатшої, де б удалося подолати таке явище, як бідність. «Однак ми маємо розібратися в причинах, масштабах та наслідках бідності для того, аби зрозуміти, якими методами з нею боротися», – зазначив він.

В. о. першого заступника Голови ФПУ акцентував на кількох моментах, які мають насамперед привертнути увагу на шляху подолання бідності в Україні. Серед них – незабезпечення на достатньому матеріальному рівні державних соціальних стандартів і гарантій, визначених Конституцією, а також низький рівень вартості праці. Відтак, за його словами, неодноразові спроби профспілок за допомогою соціального діалогу встановити об'єктивний прожитковий мінімум, економічно і соціально виважений, обґрунтований розмір мінімальної заробітної плати, а також її ставок, на жаль, поки що не принесли бажаних результатів.

Григорій Осовий говорив і про необхідність реалізувати право громадян на повну і продуктивну зайнятість як важливу передумову забезпечення людей від бідності. Так, за його словами, 75% основних фондів виробництва мають критичну ступінь зношеності, тоді як в країнах Європи цей параметр у середньому становить лише 25%. Також в. о. першого заступника Голови ФПУ зазначив,

що в системі загальнообов'язкового соціального страхування встановлено занадто низькі розміри соціальних виплат – пенсій, виплат із безробіття, лікарняних, допомоги від нещасних випадків на виробництві тощо.

Федерація професійних спілок України вважає, що сьогодні необхідно сконцентрувати увагу органів влади та соціальних партнерів на вдосконаленні розрахунку прожиткового мінімуму, підвищенні частки оплати праці в доходах населення, скасування дискримінації оплати праці працівників бюджетної сфери тощо.

У виступі заступника міністра соціальної політики В'ячеслава Коломієця йшлося про те, що проблема подолання бідності є актуальною для суспільства і найважливішим пріоритетом у здійсненні реформ в Україні. Він, зокрема, наголосив, що критерії оцінки бідності визначені Державною цільовою програмою подолання та запобігання бідності на період до 2015 року. Крім того, визначені конкретні заходи, спрямовані на відновлення виробництва та стимулювання економічного зростання, сприяння трудовій зайнятості населення, вдосконалення оплати праці, реформування пенсійної системи, соціального страхування, системи соціального захисту та підтримки сімей, дітей та молоді, поліпшення медичного обслуговування тощо.

В'ячеслав Коломієць акцентував увагу на тому, що завдяки реалізації визначених програмою завдань спостерігаються певні позитивні тенденції щодо зменшення бідності за різними критеріями. Проте залишається високим рівень бідності у багатодітних

сім'ях (з трьома і більше дітьми), сім'ях із подвійним навантаженням, де є діти і безробітні, а також у сільській місцевості. Також міністр заповнив, що соціально-економічна політика і надалі буде спрямовуватися на покращення життєвого рівня населення України та зниження рівня бідності.

Учасники заходу обговорили низку інших надзвичайно важливих питань, зокрема низький рівень якості та доступності медичної допомоги для всіх верств населення. Наголошувалося й на необхідності зменшення обсягів неформальної трудової зайнятості та виведення з тіні (легалізації) заробітних плат найманих працівників та ін.

За результатами обговорення було внесено низку пропозицій щодо розгляду Верховною Радою та прийняття нею законопроектів про загальнообов'язкове державне соціальне медичне страхування відповідно до вимог Основ законодавства України, про затвердження Загальнодержавної програми розвитку соціального житла, про застосування роботодавцем гнучкої форми зайнятості, зокрема шляхом запровадження дистанційних умов праці, про внесення доповнень до Державної цільової соціальної програми подолання та запобігання бідності на період до 2015 року в частині зниження рівня бідності працездатного населення тощо. Також певні рекомендації підготовлено для Міністерства освіти і науки, Міністерства соціальної політики, Міністерства охорони здоров'я, Фонду соціального страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання.

25% СКЛАДАЄ РІВЕНЬ БІДНОСТІ В УКРАЇНІ, ТОБТО ФАКТИЧНО КОЖЕН ЧЕТВЕРТИЙ ГРОМАДЯНИН Є БІДНИМ, ВОДНОЧАС 20% БІДНИХ НАРАХОВУЄТЬСЯ СЕРЕД ПРАЦІВНИКІВ

**Раїса
Чирва**

оглядач «ПВ»
chirva@bigmir.net

Росли собі ялиноньки

Такої рекордної кількості нереалізованих живих сосен і ялинок напередодні 2014 року Україна ще не знала. Практично у всіх великих містах, надто у столиці, залишилися гори новорічних красунь. Кияни навіть визначили найбільше кладовище хвойних дерев у одному з районів столиці. Серед купи зрубаних ялинок траплялися навіть унікальні карпатські блакитні. Сосни і ялини викидали цілими причепами з мосту на смітник або просто лишали на торговельних майданчиках чи стихійних ринках. Чому ж цього року марно загнуло стільки хвойних? До аналізу ситуації долучилися «Профспілкові вісті».

МІФИ ПРО ЛІСОВУ КРАСУНЮ

Що спричинило масове марнування новорічних дерев? Фахівці називають кілька факторів. Перший – продавці погналися за надприбутками і не оцінили попит. Другий – економічна скрута і низька купівельна спроможність населення. За словами голови Центрального комітету профспілки працівників лісового господарства України Степана Кривов'язого, останнім часом люди менше купують ялинки. А вже у багатьох ялини та сосни ростуть просто на подвір'ях приватних господарств. Тож вони здатні задовольнити і свій попит, і ще й подарувати кілька деревець друзям та рідним. Нарешті, третя причина –

Майже половина українців віддає перевагу живій зеленій красуні (46%), а кожне п'ятій обирає штучну ялинку. 18% опитаних не встановлюють удома новорічне дерево, а 16% не вважають це проблемою, якою варто перейматися.

спрацювала тенденція поступового переходу людей на штучні дерева.

Суперечки між прихильниками живих ялинок і тими, хто категорично проти, точаться не перший рік. Ті, хто віддає перевагу живим ялинкам, пояснює це бажанням насолоджуватися запахом ялини, який наповнює всю оселю. Опоненти переконують, що переважна більшість святкових хвойних дерев – сосни, які за природою не можуть пахнути так, як ялина. Крім того, вони довше не осипаються.

Хоч би там як, а раціонального пояснення сосні чи ялинці у різдвяній хаті не існує. Для чого встановлювати в кімнаті зрубане дерево, якщо через два чи три тижні воно втратить хвою і його викинуть геть на смітник? Однак прихильники новорічного свята вперто наполягають на традиції, яка налічує не одну сотню років. Відтак не бачать нічого проти природного, що деревам вкорочують віку, адже для того ялинки та сосни й вирощують.

І це правда. Ялинки для «новорічних» потреб мають кілька варіантів походження. Серед них спеціально вирощені, отримані внаслідок санітарних вирубок і прорідження молодих насаджень. Шоправда, є й інший шлях надходження до споживача, і він найбільше непокоїть природоохоронців і лісівників. Йдеться про браконьєрський промисел. У гонитві за прибутками браконьєри нехтують усіма правилами. Зазвичай вони зрубують верхівки дерев із густою та пишною короною. Після таких маніпуляцій дерево більше рости не буде. До того ж нерідко,

аби заволодіти верхівкою, спилують усе дерево, а тоді відділяють від нього верхівку крони.

Загалом новорічні дерева вирощують на спеціальних плантаціях. Цим займаються відповідні підприємства. Такі плантації налічують тисячі гектарів. Щороку виділяють додаткові сотні гектарів для «новорічних потреб».

Фахівці стверджують, що санітарна вирубка дає чи не основну кількість новорічних деревець. Залежно від підростання молодих дерев насадження слід проріджувати, аби забезпечити можливість розвиватися здоровим і витривалим саджанцям. Відтак природним шляхом відсіюються хворі, пошкоджені чи криві деревця. Тим часом екологи стверджують, що серед «відсіяних» дерев чомусь немає таких, які придатні для ялинкових базарів. І наголошують, що при санітарному вирубуванні відбуваються всілякі махінації: під виглядом хворих і кривих дерев вилучаються найбільш рентабельні перед різдвяними святами, тобто гарні, здорові й пухнасті.

І ще один міф. Про зрубану ялинку. Цікаво, що лісники дерев у жодному разі не рубають. Лише спилують. Тож коли вам пропонують зрубане сокирою дерево, будьте певні – це браконьєрське зухвальство. Якщо ви такі наважиться придбати «живу ялинку», то не полініуйтеся поцікавитись наявністю клейма на дереві.

На усіх офіційно спиланих деревах (у тому числі на тих, які знесені під час санітарних рубок) лісники ставлять спеціальні позначки. Так, після того, як дерево спилують, на його зрізі ставиться спеціальне лісорубне клеймо. Зазвичай воно має вигляд чорної або синьої печатки у формі зірки чи іншої фігури, у центрі якої міститься цифра. Доказів того, що дерево спилане законно, якщо на ньому відсутнє клеймо, не може існувати навіть теоретично. Законодавство містить жорсткі норми щодо маркування законно спиланих дерев. Як стверджує Степан Кривов'язий, усі постачання ялинок регулюють договори. Профспілковець нагадав, що з 2011 року розпорядженням Державного агентства лісових ресурсів було запроваджено обов'язкові чіпи для ялинок (персональний номер і штрих-код). Ці заходи унеможливили або принаймні звели до мінімуму випадки зловживань.

Для зустрічі Нового, 2014 року, було заготовлено 1,5 мільйона сосен і ялин. Натомість 2012-го українці придбали близько мільйона дерев. Ціни на натуральні дерева у грудні 2013 року становили від 50 до 540 гривень.

Один гектар лісу виробляє 30 тонн кисню на рік

У ПОШУКАХ АЛЬТЕРНАТИВИ

Ті, хто виступає за скасування «дикунської традиції» потримати в оселі два чи три тижні живу ялинку, мають вибір – придбати штучну ялинку чи деревце – горщик, або ж створити імпровізацію на тему ялинки.

Найпопулярніша альтернатива живому дереву – штучна ялинка. Ясна річ, коштів вона дорожче, аніж її лісова родичка, проте її можна використовувати впродовж багатьох років. З такої ялинки не обсапається хвоя, не капає смола. Штучні хвойні слід неодмінно купувати у спеціальних магазинах, де на цей товар є належні дозвільні документи та ліцензії.

Фахівці пояснюють, що всі штучні ялинки мають китайське походження, де екологічна ситуація далека від норми. До того ж одні китайські ялинки постаються офіційно, інші – нелегально. Саме останні можуть виявитися джерелом справжнього лиха. Барвники, якими вкриті такі дерева, можуть містити отруту. Тож і такою «красою» в оселі годі й увявити, чим дихатиме ваша родина. До слова, цього року польські екологи заявили, що виготовлення штучної ялинки більш шкідливе для довкілля, аніж спливання спеціально вирощеного живого деревця. Довкола цієї тези розгорнулася

жорстка суперечка, але до єдиної думки фахівці доки не дійшли.

Останнім часом популярною альтернативою зрубаному чи спляченому дереву стають ялинкові букети. Поставити вдома хвойні гілочки замість цілого дерева більш доцільно й гуманно, вважають природоохоронні активісти. Крім того, хвойні букети добре вписуються в сучасний інтер'єр.

Нині набуває надзвичайної популярності продаж не зрубаних, а живих ялинок «у горщику». Головним аргументом на користь такого вибору є те, що ялинка залишиться живою. Продавці агітують висадити дерево у відкритий ґрунт після закінчення різдвяних свят і тим самим долучитися до збереження природи. Однак спеціалісти вбачають у такій пропаганді швидше рекламний трюк. Навряд чи відерця і кошички, у яких продають ялинки, є оригінальною тарою, у якій із насіння виростили деревце. Швидше за все, саджанець нашвидкуруч викопали і поселили у горщик. Хвойні рослини практично ніколи не приживаються після пересадки, а вирощені у контейнерах і пересаджені у ґрунт погано адаптуються до нових умов.

Велика кількість контейнерних ялинок, що їх закупили напередодні 2013 року і висадили за усіма «правилами», всохла і опинилася на тому самому смітнику, що й зрубані дерева. Тобто нам пропонують товар, який практично ні-

чим не відрізняється від звичайної метрової ялинки, хіба що вартістю.

Є ще один варіант зустрічі свята. У нас він поки що тільки започатковується. Йдеться про оренду новорічної ялинки. Дерево зростає у відповідній тарі у спеціальному розсаднику, а на різдвяні святкування його беруть в оренду. Через два-три тижні деревце повертають у розсадник. Однак фахівці такий вояж із холду в тепло і назад не схвалюють, тож оренда ялинок нині на стадії експерименту. Популярністю така послуга користується поки що тільки в Одесі.

ГОРИ ВОНА ВОГНЕМ

Ще не завершилися клопоти із вибором пухнастої красуні, як починаються нові: куди подіти ідола, докола якого ще вчора кружляла малеча та веселилися дорослі? Виходить, що ліпшого місця, аніж смітник, деревам годі й знайти. Експерти стверджують, що менш як 10% новорічних дерев «помірають» із користю: їх переробляють на тирсу, дощечки або на їжу для тварин.

У Києві зібрані на смітниках ялинки передають до зоопарку або підприємствам, які займаються виготовленням меблів. Фахівці Боярської дослідної станції Національного аграрного університету довели, що подрібнена деревина гілок підвищує родючість ґрунтів. Протягом двох років проводилися дослідження в рамках

українсько-канадської програми технічної допомоги. Зазвичай зелену масу (листя й гілки, які залишаються після так званих рубок догляду за лісом) спалюють. Експеримент підтвердив, що краще всю цю живу масу подрібнювати й додавати в ґрунт. По-перше, не марнуються відходи, по-друге, урожайність зернових на підживлених цією масою землях зростає майже на 20% (це підтверджують досліди), а по-третє, не псує настрої депресивна картина нікому не потрібних кинутих ялинок на смітниках і поруч із ними.

Ялинки і сосни вважаються сміттям негабаритним, тож комунальні служби прибирати їх не зобов'язані. Годі й казати, аби комунальники подбали про те, щоб передати засохлий скарб на перероблення. Ритуальні дерева, які відбули свою святкову місію, клопітно віддавати на переробку навіть у великих містах, що тоді казати про райцентри. Наприклад, у Києві існує лише кілька таких пунктів у житлових районах, де непотрібні ялинки спеціальні агрегати перемелюють на тирсу. Спеціалісти з питань утилізації бідкаються, що європейський досвід зі збору, заготівлі та перероблення твердих відходів ніяк не приживається на вітчизняних теренах. Причина доволі банальна: не у всіх житлових масивах є пункти «приймання ялинок». Тож що послугу слід замовляти в компанії, яка спеціалізується на утилізації. Натомість будемо відвертими: наша ментальність не дозволяє платити гроші за додаткові послуги. От і виходить, що краще вийти з під'їзду і кинути засохле деревце біля смітневого бака.

Мерії слід жодним чином не переймаються долею відпрацьованих ялинок і скептично ставляться до закликів використовувати екологічну сировину. Їм важливо, аби викинуті дерева не накопичувалися у дворах і не створювали додаткові смітники. Двірникам категорично заборонено спалювати ялинки. Однак на це практично ніхто не зважає. Столична адміністрація цього року пригрозилла штрафними санкціями підприємствам, у кого на «балансовій» території знайдуть ялинки, що завалилися: чи то нереалізовані, чи підкинута мешканцями мікрорайону. Штраф 360–1700 гривень, схоже, нікого не лякає, бо ялинкового непотребу вистачає скрізь. І лежати йому, швидше за все, до весни.

Є ЧОГО НАВЧИТИСЯ В ЄВРОПЕЙЦІВ

У багатьох країнах Європи давно відмовилися від використання живих ялинок, тут віддають перевагу якісно виготовленим штучним красуням або ж ялинкам у малих і великих горщиках. Такі деревця можна придбати на фермах чи в садових центрах, або власноруч викопати на фермах самообслуговування. Такі живі ялинки дбайливо зберігаються з року в рік. У Великобританії навіть діють клуби прихильників та-

кого способу, його члени діляться досвідом, як пересаджувати, підживлювати та обрізати дерева; щороку визначають переможця, якому вдалося сформувати густу й пишну крону. Ті, хто надає перевагу живим ялинкам, не мають клопотів, куди подіти використане дерево. Приміром, у Лондоні функціонує півсотні пунктів приймання новорічних ялинок, які працюють упродовж усього січня. З подрібнених деревець výro-

бляють паливні брикети чи компост. Загалом у країнах північної Європи не пропадає жодна тріска. Утилізовані новорічні ялинки в Швеції і Фінляндії використовуються на меблевих фабриках, для виробництва косметики чи просто спалюються в міських котельнях, тим самим забезпечуючи будинки ошадливих європейців теплом і гарячою водою. Перероблення ялинок на біопаливо нині доволі поширене явище.

Використовують ялинки і спеціалісти зоопарків. Хвою ялинок залюбки споживають зубри, слони та інші мешканці зоопарків. А ще в країнах Європи з ялинових гілок утворюють полевизинні смуги, завдяки яким утримують сніг. Європейці дедалі активніше створюють своєрідні асоціації новорічних ялинок. Їх фахівці піклуються про перероблення ялинок на дерев'яні вироби, папір і навіть наполювач для котячих туалетів, перетворюють вторинні си-

ровину на захисне покриття для ґрунту чи компост. Ведеться пропаганда цільового використання дерев, котрі ще вчора були лісом. Мешканців великих і малих міст закликають залишати ялинки просто біля будинків, звідки спеціальними авто їх забирають до центрів перероблення. Варіантів утилізації – безліч. Технології вдосконалюються щороку. Та головне – європейці полишили в минулому традицію спалювати новорічні символи.

Дедалі більшої популярності набувають дизайнерські ялинки, зазвичай виготовлені власноруч, які, звісно, не потребують утилізації

І САМ НЕ ГАМ, І ДРУГОМУ НЕ ДАМ...

Львівський апеляційний господарський суд іще 1 квітня 2013 року задовольнив апеляційну скаргу прокуратури Чернівецької області та визнав недійсним рішення виконавчого комітету Берегометської селищної ради Вижницького району Чернівецької області від 21.01.2009 р. № 2 про оформлення права власності та видання свідоцтва про право власності Чернівецькій обласній організації профспілки працівників житлово-комунального господарства, місцевої промисловості, побутового обслуговування населення України на дитячий пансіонат відпочинку «Юність», що розташований у смт Берегомет по вул. Піонерській, 2. Право власності на будівлі цього об'єкта тепер закріплено за державою в особі Фонду державного майна України. Проте скористатися цим правом державний орган не вважатимеся.

Олексій РОМАНЮК

Варто зазначити, що дитячий заклад оздоровлення та відпочинку «Юність» діє з 1962 року. У 1992 році цей об'єкт було передано на баланс, а в 2009 році – у власність Чернівецькому обласному комітету профспілки працівників житлово-комунального господарства, місцевої промисловості, побутового обслуговування населення України.

За понад 20 років перебування дитячого закладу на балансі обласна організація профспілки разом із членськими організаціями галузі забезпечувала умови для повноцінного та змістовного відпочинку дітей, підтримувала заклад у належному стані, що сприяло збереженню майна.

Щорічно у ДЗОВ «Юність» відпочивають та оздоровлюються близько 900 дітей (переважно діти пільгових категорій).

Ефективність роботи та забезпечення належних умов для оздоровлення дітей засвідчує той факт, що цей дитячий заклад здобув перемогу у Всеукраїнському конкурсі якості продукції (товарів, робіт, послуг) «100 краєвих товарів України» (номінація «Роботи та послуги»), отримав диплом «Буковинська якість 2012 року» у номінації «Роботи і послуги» – «Послуги з тимчасового обслуговування».

Особливо відзнакою, яка підтверджує ефективність роботи закладу, є позитивні відгуки батьків, які скористалися послугами закладу для оздоровлення та відпочинку своїх дітей.

Навіть після рішення суду, який визнав право власності на цей об'єкт за Фондом державного майна, обласна організація профспілки продовжує опікуватися ним і докладає максимум зусиль для збереження майна та недопущення руйнації дитячого закладу.

Адже саме з цих причин на Буковині останнім часом припинили своє існування санаторії «Золотий колос» Сторожинецького району, оздоровчий табір «Буковина» ДП «Чернівцітурист» Глибочького району та багато інших оздоровниць. За рахунок обласної організації профспілки, крім оздоровчого періоду (з червня по серпень), решту дев'ять місяців утримують охорон-

Під час підготовки закладу до роботи в літній період та за час оздоровчого сезону створюються нові робочі місця, що дає змогу щорічно працевлаштовувати понад 100 осіб, у закладі також проходять практику студенти Чернівецького національного університету ім. Ю. Федьковича, Чернівецького педагогічного коледжу, Вижницького коледжу прикладного мистецтва ім. В. Ю. Шкрібляка та ін.

ники ДЗОВ «Юність», оплачують ся експлуатаційні витрати, проводяться розрахунки за використані електроенергії.

Голова обкому профспілки Микола Попадюк і зараз переймається долею цього об'єкта, як і в попередні роки, має намір брати участь у тендерах на закупівлю послуг дитячих літніх таборів. Тобто готується до проведення оздоровчого сезону 2014 року.

А ЩО Ж ДЕРЖАВА?

Згідно із частиною першою статті 1 Закону України «Про Фонд державного майна України» Фонд державного майна України є центральним органом виконавчої влади із спеціальним статусом, що реалізує державну політику у сфері приватизації, оренди, використання та відчуження державного майна, управління об'єктами державної власності, у тому числі корпоративними правами держави щодо об'єктів державної власності, що належать до сфери його управління.

Проте вже майже рік після рішення суду жод-

них заходів Фонд не вживає. У зв'язку з цим голова обкому профспілки звернувся до голови Фонду державного майна України Олександра Рябченка з листом, у якому висловив прохання вивчити ситуацію, терміново вирішити питання подальшого використання майна дитячого закладу оздоровлення та відпочинку «Юність» і розпочати підготовку до реалізації на території дитячого закладу «Юність» заходів, необхідних для належного оздоровлення та відпочинку дітей в 2014 році власними силами, або надати згоду на використання цього майна ДЗОВ «Юність» Чернівецькому обласному організації профспілки.

Виникає цілком справедливе та логічне запитання: якщо держава неспроможна належним чином розпоряджатися такими об'єктами, то для чого прокуратура розпочинає доволі сумнівні судові справи щодо власності майна, яким успішно та на користь дітей розпоряджалися профспілки?

Може, державним органам необхідно подякувати організаціям, які працюють на громадських засадах, за турботу про дітей, за те, що вони перебирають на себе справи, якими зобов'язані займатися державні органи, і не забирають у профспілок дитячі оздоровчі табори, а всіляко їм допомагають.

ОПІКУЮТЬСЯ БУРОВИКАМИ

БЕЗПЕЧНА ПРАЦЯ – ПРОФСПІЛКОВА ТУРБОТА

Створення належних умов для безпечної праці перебуває в центрі уваги як господарників, так і профспілкової організації Прикарпатського УБР. Для буровиків ця проблема набуває особливої гостроти, адже свою виробничу діяльність вони здійснюють у нелегких умовах.

Сергій ЛИЗАНЧУК

Івано-Франківська обл.

Як зазначає голова профкому Прикарпатського управління бурових робіт Григорій Третяк, на виконання заходів з охорони праці за рахунок усіх джерел фінансування за 9 місяців 2013 року витрачено 1029,3 тис. грн. Основна частина цих коштів витрачається на забезпечення працівників спецодягом і спецзуттям, засобами індивідуального захисту. 130 осіб, які трудяться у шкідливих умовах, одержують спецхарчування, молоко та фруктові соки. Зазначені кошти також спрямовуються на придбання медикаментів і поповнення ліками аптечок для надання першої долікарської допомоги.

Питання охорони праці систематично розглядається на виробничих нарадах, загальних зборах трудових колективів; вживаються заходи, спрямовані на запобігання виробничому травматизму. Понад тисячу працівників управління пройшли мину-

лого року медичні огляди згідно із встановленими термінами. За їх результатами частину трудівників було переведено на іншу роботу, а 24 одержали путівки на лікування в санаторно-курортних закладах. У 2009–2010 роках провідилася атестація робочих місць за умовами праці тих осіб, які працюють у важких і шкідливих умовах. За її підсумками виявлено 1133 працівники, яким належать додаткові відпустки, та 1145 працівників, що мають право на пенсію на пільгових умовах. За 2010–2013 роки в управлінні не було допущено категорійних аварій. На жаль, повністю уникнути виробничого травматизму не вдалося. В лютому 2013 року столяр, порушивши правила техніки безпеки, дістав травму руки. Потерпілий отримав відповідне відшкодування, перебував на лікуванні, а після одужання був переведений на іншу роботу. Безпечні умови праці, збереження життя і здоров'я працюючих – були і залишаються нагальною профспілковою турботою.

Постійно діюча комісія управління бурових робіт, до складу якої входять члени профкому, за 9 місяців минулого року здійснила 17 перевірок стану охорони праці. За їх результатами 19 посадових осіб були позбавлені премій, двоє одержали адміністративні стягнення. У 2013 році фахівці управління Держгірпромнагляду наклали штрафи на суму понад три тисячі гривень.

Близько 900 дітей щороку відпочивають та оздоровлюються у ДЗОВ «Юність» (переважно діти пільгових категорій)

З метою підвищення ефективності колдоговірної роботи та посилення конструктивної взаємодії профорганізацій і роботодавців щодо забезпечення трудових, соціальних і економічних прав та інтересів працівників, згідно з постановою Президії ФПУ від 03.07.2013 № П-19-14 «Про підсумки Всеукраїнського конкурсу на кращий колективний договір за 2011–2012 роки» Організаційному комітету з проведення Всеукраїнського конкурсу на кращий колдоговір (конкурс) було доручено організувати обговорення серед членських організацій ФПУ щодо доцільності проведення цього конкурсу та вдосконалення Положення про конкурс.

ПОЛОЖЕННЯ ПРО ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ КОНКУРС НА КРАЩИЙ КОЛЕКТИВНИЙ ДОГОВІР

I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Всеукраїнський конкурс на кращий колективний договір (далі – конкурс) проводиться з метою підвищення ефективності колективно-договірної роботи та посилення конструктивної взаємодії профспілкових організацій і роботодавців щодо забезпечення трудових, соціально-економічних прав та інтересів працівників, зокрема з питань забезпечення продуктивної зайнятості, зростання заробітної плати, створення безпечних і здорових умов праці, поширення передового досвіду цієї роботи.

1.2. Конкурс проводиться один раз на два роки. Учасниками конкурсу можуть бути лише ті підприємства, установи, організації будь-яких форм власності (далі – підприємства), де діють первинні профспілкові організації, що входять до складу членських організацій Федерації профспілок України та відповідають умовам, визначеним цим положенням.

1.3. Організатором проведення конкурсу на національному рівні виступає Федерація профспілок України, на галузевому рівні – всеукраїнські профспілки.

1.4. Всеукраїнська галузева профспілка, яка бере участь у Всеукраїнському конкурсі, повинна мати своє Положення про конкурс, узгоджене за термінами проведення з Положенням про Всеукраїнський конкурс на кращий колективний договір.

II. УМОВИ УЧАСТІ В КОНКУРСІ

2.1. Участь у Всеукраїнському конкурсі на кращий колективний договір не можуть брати підприємства, якщо:

– їх колективні договори не пройшли повідомну реєстрацію в місцевих органах виконавчої влади (органах місцевого самоврядування) чи положення колективного договору суперечать чинному законодавству, не відповідають Генеральній і галузевій (міжгалузевій) угодам;

– мають місце факти недотримання гарантій, встановлених чинним законодавством, Генеральною, галузевими (між-

галузевими), територіальними угодами, невиконання положень колективного договору;

– їх керівники в звітному періоді притягувалися до відповідальності за порушення законодавства про працю й охорону праці (судові рішення, приписи відповідних органів нагляду та контролю);

– протягом дії колективного договору виникла заборгованість із заробітної плати та перерахування профспілкових внесків, інших виплат, передбачених законодавчими актами України;

– мають заборгованість із податків і зборів перед бюджетами всіх рівнів і з виплат до фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування;

– протягом дії колективного договору відбулося скорочення понад 5% від загальної чисельності штатних працівників за ініціативою роботодавця;

– у звітному періоді сталися нещасні випадки із смертельним наслідком або групові нещасні випадки на виробництві з вини підприємства, допущено приховування від розслідування та обліку хоча б одного нещасного випадку на виробництві;

– надали неправдиву або неповну інформацію;

– знаходяться в процесі ліквідації чи банкрутства.

III. ПОРЯДОК ВИЗНАЧЕННЯ КРАЩИХ КОЛЕКТИВНИХ ДОГОВОРІВ ТА ПЕРЕМОЖЦІВ У НОМІНАЦІЯХ

3.1. Визначення переможців Всеукраїнського конкурсу на кращий колективний договір відбувається за номінаціями «Кращий колективний договір у _____ галузі».

3.2. Підприємства, що мають намір взяти участь у конкурсі, надають матеріали виборним органам галузевих профспілок у визначені ними строки та за встановленою ними формою.

3.3. Визначення кращих колективних договорів – переможців Всеукраїнського конкурсу на кращий колективний договір за номінаціями – здійснюється виборними органами всеукраїнських профспілок (Президія, Центральний комітет, Рада). Фінансування прове-

дення конкурсу та заохочення учасників на цьому рівні здійснюється за рахунок всеукраїнських профспілок.

3.3.1. Всеукраїнські профспілки визначають переможців за наявністю позитивної динаміки реалізації зобов'язань за колективним договором, спираючись на такі критерії:

- 1) продуктивної зайнятості працівників та збереження чисельності працівників;
- 2) рівня оплати праці;
- 3) підвищення професійної конкурентоспроможності працівників;
- 4) розвитку виробничої демократії, реалізації права профспілок на участь в управлінні підприємством;
- 5) соціального розвитку підприємства та соціального захисту працівників і членів їхніх сімей;
- 6) зниження рівня виробничого травматизму та кількості нещасних випадків.

3.4. Федерація профспілок України за результатами визначення переможців Всеукраїнського конкурсу на кращий колективний договір за номінаціями складає перелік кращих колективних договорів за відповідний рік, оприлюднює його на сайті ФПУ та здійснює нагородження переможців.

3.5. Максимальна кількість номінантів, що можуть бути представлені всеукраїнською профспілкою до нагородження та внесення до реєстру кращих колективних договорів за відповідний рік, не може перевищувати трьох і визначається з урахуванням наступних показників: кількості укладених галузевих угод; кількості укладених колективних договорів та загальної чисельності членів профспілки.

3.6. Організаційне забезпечення проведення Всеукраїнського конкурсу на кращий колективний договір, попередній розгляд і підготовку матеріалів для нагородження переможців конкурсу здійснює Організаційний комітет. Для забезпечення діяльності Організаційного комітету створюється Секретаріат. Кількісний та персональний склад Організаційного комітету створюється Секретаріату затверджує Президія ФПУ.

3.7. Всеукраїнські профспілки до 1 березня наступного за

звітним року подають Організаційному комітету інформацію про кількість укладених галузевих угод і колективних договорів та загальну кількість членів профспілки. Статистичні дані мають бути надані за станом на 31 грудня звітного року.

3.8. Організаційний комітет на підставі отриманої інформації встановлює квоту та до 10 березня наступного за звітним року повідомляє всеукраїнські профспілки про максимальну кількість номінантів, що можуть бути представлені ними до нагородження.

3.9. У разі ненадання вказаної інформації в строки, встановлені в пункті 3.8 цього Положення, всеукраїнська профспілка може представити до нагородження лише одного номінанта.

3.10. Всеукраїнські профспілки до 10 квітня наступного за звітним року подають Організаційному комітету матеріали згідно з додатком № 1 до цього Положення.

3.11. Матеріали, що надійшли після 10 квітня, Організаційним комітетом не розглядаються.

3.12. Організаційний комітет здійснює:

- перевірку дотримання номінантами умов участі у конкурсі;
- підготовку матеріалів для розгляду Президією Федерації профспілок України.

3.13. У разі необхідності Організаційний комітет має право запросити додаткові дані.

3.14. Рішення Організаційного комітету приймається шляхом відкритого голосування більшістю голосів від загальної кількості його членів та оформлюється протоколом.

IV. ПОРЯДОК НАГОРОДЖЕННЯ ПЕРЕМОЖЦІВ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО КОНКУРСУ НА КРАЩИЙ КОЛЕКТИВНИЙ ДОГОВІР

4.1. Нагородження переможців Всеукраїнського конкурсу здійснюється Президією Федерації профспілок України, як правило, до 1 Травня – Дня міжнародної солідарності трудящих.

4.2. Трудові колективи підприємств – переможців конкур-

су нагороджуються дипломами переможців.

4.3. Первинні профспілкові організації підприємств – переможців конкурсу в номінаціях нагороджуються знаком ФПУ «За кращу колективно-договірну роботу».

Всеукраїнські профспілки за власний рахунок можуть встановлювати додаткові заохочення для профспілкових комітетів підприємств – переможців конкурсу у відповідній номінації.

4.4. Профкомам первинних профспілкових організацій – переможцям конкурсу за рахунок коштів ФПУ виплачується грошова винагорода в розмірі середньомісячної заробітної плати в економіці за попередній рік для преміювання членів комісії з укладення колективного договору від профспілкової сторони.

Голови первинних профспілкових організацій (за згодою) підприємств – переможців конкурсу можуть залучатися до участі в роботі постійних комісій Ради ФПУ та до участі в семінарах-практикумах ФПУ з формування основних напрямків колективно-договірної роботи.

4.5. Керівники підприємств – переможців конкурсу можуть бути нагороджені почесним знаком ФПУ «За розвиток соціального партнерства» з урахуванням норм положень про цю нагороду за рахунок квоти ФПУ.

Рішення про представлення керівників підприємств – переможців конкурсу до нагородження приймається Організаційним комітетом за поданням всеукраїнської профспілки, що рекомендувала підприємство для участі в конкурсі.

4.6. Дипломи та нагороди переможців конкурсу вручаються членами Президії Федерації профспілок України в урочистій обстановці протягом двох місяців з дня прийняття відповідної постанови Президії ФПУ.

4.7. Висвітлення досвіду роботи переможців конкурсу здійснюється засобами масової інформації ФПУ, її членських організацій.

4.8. Фінансування конкурсу здійснюється за рахунок ФПУ та всеукраїнських профспілок.

СОЦСТРАХУВАННЯ | МАТЕРІАЛЬНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

ДОПОМОГА ПО ВАГІТНОСТІ ТА ПОЛОГАХ

? Які умови надання та тривалість виплати допомоги по вагітності та пологах, і з якого дня нараховуються кошти застрахованій особі у випадку простою підприємства?

Відповідно до ст. 38 Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування в зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованнями», допомога по вагітності та пологах надається застрахованій особі у формі матеріального забезпечення, яке компенсує втрату заробітної плати (доходу) за період відпустки в зв'язку з вагітністю та пологами.

Допомога по вагітності та пологах застрахованій особі виплачується за весь період відпустки в зв'язку з вагітністю та пологами, тривалість якої становить 70 календарних днів до пологів і 56 (у разі ускладнених пологів або народження двох чи більше дітей – 70) календарних днів після пологів.

Жінкам, віднесеним до 1–4 категорій осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, допомога по вагітності та пологах виплачується за 180 календарних днів зазначеної відпустки (90 – до пологів та 90 – після пологів). Розмір зазначеної допомоги обчислюється сумарно та надається застрахованій особі в повному обсязі незалежно від кількості днів відпустки, фактично використаних до пологів. Допомога по вагітності та пологах виплачується

застрахованій особі, яка усиновила дитину протягом двох місяців з дня її народження, зазначеного в свідоцтві про народження, за період з дня усиновлення і до закін-

чення непрацездатності листок по тимчасовій непрацездатності закривається і з дня настання цієї відпустки видається інший. Кожен із зазначених листків оплачується

заробітної плати, додаткової відпустки в зв'язку з навчанням, творчої відпустки допомоги по вагітності та пологах надається з дня виникнення права на від-

Застрахованій особі відпустка в зв'язку з вагітністю та пологами у період простою підприємства, установи, організації не з вини застрахованої особи, допомога по вагітності та пологах надається з дня виникнення права на відпустку в зв'язку з вагітністю та пологами.

чення 56 календарних днів (70 – у разі одночасного усиновлення двох і більше дітей, 90 – для жінок, віднесених до 1–4 категорій осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи). У разі надання застрахованій особі відпустки в зв'язку з вагітністю та пологами у період її тим-

часової непрацездатності листок по тимчасовій непрацездатності закривається і з дня настання цієї відпустки видається інший. Кожен із зазначених листків оплачується заробітної плати, додаткової відпустки в зв'язку з навчанням, творчої відпустки допомоги по вагітності та пологах надається з дня виникнення права на від-

пустку в зв'язку з вагітністю та пологами. За період відпустки в зв'язку з вагітністю та пологами, що збігається з відпусткою для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку, допомога по вагітності та пологах виплачується незалежно від допомоги по догляду за дитиною.

ДЕКРЕТНА ВІДПУСТКА – СТУДЕНТЦІ

? Чи має право студентка денної форми навчання піти в декретну відпустку, і чи буде вона їй оплачуватися?

Допомога в зв'язку з вагітністю та пологами надається:
– жінкам із числа військовослужбовців Збройних Сил, Державної прикордонної служби, СБУ, Служби зовнішньої розвідки, військ цивільної

оборони, інших військових формувань та з числа осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ, Державної кримінально-виконавчої служби – у розмірі 100% грошового забезпечення;
– жінкам, звільненим з роботи в зв'язку з ліквідацією підприємства, установи та організації, – в розмірі 100% середньомісячного доходу. Середня заробітна плата, з якої нара-

ховується допомога, обчислюється згідно з Порядком обчислення середньої заробітної плати, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 8 лютого 1995 року № 100;
– жінкам, зареєстрованим у центрі зайнятості як безробітні, – в розмірі 100% мінімального розміру допомоги по безробіттю;
– аспіранткам, докторанткам, клінічним ординаторам, студенткам вищих

навчальних закладів I–IV рівня акредитації та професійно-технічних навчальних закладів – у розмірі місячної стипендії. Жінка, яка продовжує навчання, має право на виплату стипендії або допомоги в зв'язку з вагітністю та пологами за її вибором. При цьому допомога призначається з дня припинення виплати стипендії по день закінчення відпустки в зв'язку з вагітністю та пологами.

ДОКУМЕНТ

ЯК ОТРИМАТИ ДОВІДКУ ПРО ЗАРПЛАТУ?

? Який порядок видання довідки про середню заробітну плату (дохід, грошове забезпечення)? Хто має право перевіряти обґрунтування видачі цього документа?

Згідно з Порядком обчислення середньої заробітної плати (доходу, грошового забезпечення) для розрахунку виплат за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 26 вересня 2001 року № 1266, довідка про середню заробітну плату (дохід) видається роботодавцем за вимогою застрахованої особи або робочих органів виконавчих дирекцій фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування на підставі платіжних відомостей та інших документів про нараховану заробітну плату (дохід).

Для призначення виплат у разі настання безробіття військовослужбовцям та іншим особам, які отримували грошове забезпечення, довідка про грошове забезпечення видається військовими комісаріатами, де такі особи перебувають на обліку, або військовими частинами й установами, де вони проходили службу. Якщо підприємством, установою, організацією розрахунок середньої заробітної плати для призначення допомоги по тимчасовій непрацездатності чи допомоги по вагітності та пологах проводиться автоматизовано, розділ листка непрацездатності «Довідка про заробітну плату» може не заповнюватися, а до листка непрацездатності додається розрахунок середньої заробітної плати, засвідчений підписом керівника і головною бухгалтера, а також печаткою.

Довідка про оподатковуваний дохід добровільно застрахованим особам видається державними податковими органами за місцем проживання зазначених осіб на підставі декларацій, поданих в установленому законодавством порядку. Розрахунки середнього доходу зазначеним у цьому пункті особам здійснюють робочі органи виконавчих дирекцій фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Якщо підприємство (установа, організація), де працювала особа, ліквідовано, довідка про середню тарифну ставку (посадовий оклад) за відповідною або аналогічною професією (посадою) видається місцевим органом з питань праці та соціального захисту населення, а в разі відсутності в цьому органі таких відомостей – центральним органом виконавчої влади, який координує діяльність галузі, до якої належали ліквідовані підприємство, установа чи організація. Робочі органи виконавчих дирекцій фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування мають право перевіряти обґрунтування видачі довідок про середню зарплату, достовірність зазначених у них відомостей шляхом звіряння даних, зазначених у довідках, з відомостями про нараховану заробітну плату на підприємствах, в установах чи організаціях або базою даних персоналізованого обліку застрахованих осіб Пенсійного фонду та базою даних ДПА.

Довідка про середню зарплату (дохід) видається роботодавцем за вимогою застрахованої особи або робочих органів виконавчих дирекцій фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування на підставі платіжних відомостей та інших документів про нараховану зарплату.

Сила освячення

Освячення води біля Ставропігійної козацької церкви Покрова Пресвятої Богородиці

Кирило ЛАТИШЕВ
«ПВ»
Фото автора

19 січня усе православне християнство святкує Хрещення, або Богоявлення Господнє. Водохреще – це третє найбільше свято, що завершує цикл Різдвяних свят. Церква вважає Хрещення Господнє «святом просвіти» народів, оскільки, за її вченням, саме з Хрещення Ісус розпочав проповідь Євангельської істини.

Хрещення ще називають Йорданом (від назви ріки в Палестині), таку ж назву в народі має християнський обряд освячення води. Його здійснюють на згадку про хрещення Ісуса Христа в Йордані, описане в Євангеліях.

Напередодні Водохрещя люди постуують, сідають вечеряти, коли засяє вечірня зоря. На стіл подають пісні страви. Вранці 19 січня у церквах святять воду. Вважається, що на Йордан уся вода набуває цілющих властивостей і зберігає їх протягом року, лікуючи тілесні й духовні недуги.

ІРЛАНДСЬКИЙ «ГІГАНТИЗМ»

Не про архітектуру мов я не про скульптуру. А про фантастичне природне явище у Північній Ірландії – Стежину Гігантів. Видовище таке дивовижне: здається, ніби тисячі будівничих трудилися тут сотні років (ніяк не менше!), вибудовуючи на чималій площі надзвичайно гарні «колони». Та все набагато прозаїчніше. Кілька десятків мільйонів років

тому, доводять науковці, у цьому місці сталося найбільше виверження вулкана, через що на берег вихлюпнулася величезна кількість лави. Діставшись води, лава розтріскувалася, і, застигаючи, набувала різних форм. У результаті утворилося близько 40 тисяч базальтових «колон», кожна зі своїм «профілем». Є восьмигранники, рідше трапляються семи-, шести-

й чотиригранники і лише одна «колона» має три грані. Її усе це розташоване на території завбільшки 300 на 150 метрів. Ось така унікальна природна конструкція. Її ще називають Бруківкою Гігантів. Однак серед місцевих мешканців, а також, звісно, й туристів, набагато популярніші легенди. Одна з них розповідає, що у давні часи велетень Фінн МакКул спеціально збудував цю бруківку,

аби з'єднати Ірландію з Шотландією. Для чого ж? За одними переказами, щоб дістатися своєї коханої, за іншими – аби зійтися у двобій з однооком чудовиськом Голлом і не промочити при цьому ноги. А назагал і сьогодні, підключивши фантазію, можна побачити серед «колон» музичний інструмент велетня, навіть його черевики. Туристи завжди щось залюбки знаходять, повідомляє 3rdplanet.ru.

І ДО ЧОГО ТУТ ЦЕМЕНТ?

ЕДЕМ УВЕСЬ РІК

Усе на світі має свою історію. Ось і Сади Бутчартів у Британській Колумбії на острові Ванкувер – також. Цю групу казково гарних квіткових садів у Канаді щороку відвідують мільйони туристів. А щодо історії, то її слід було б назвати сагою про династію Бутчарт. Починається вона з Роберта Піма Бутчарта (1856–1943), який 1888 року розпочав в Онтаріо виробництво цементу. Він та його дружина Дженні опинилися в цьому місці (Оуен Саунд) не випадково: тут були великі поклади вапняку, необхідного для згаданого виробництва. Через якийсь час подружжя збудувало собі гарний будинок на острові Ванкувер.

Ще на початку ХХ століття Дженні захопилася ідеєю створити у своїх володіннях японські сади і вдалася з цією метою до послуг відомого японського ландшафтного дизайнера Ісабуро Кішида. До речі, жінці не відмовиш у передбачливості, бо так сталося, що 1909 року вапняковий кар'єр був вичерпаний. Тоді господарня заохочувала перетворювати його на Затонулий сад. Усі роботи було завершено аж 1921 року, пише izuminki.com, і відтоді Бутчарти почали приймати гостей у своїх незрівнянних садах. Назвали їх чомусь по-італійськи: «Бенвенуто» (тобто «Ласкаво просимо»). Довкіля стало таким гарним і захопливим, подружжя оточувала така неймовірна краса, що ще через п'ять років Бутчарти відмовилися від тенісних кортів, замінивши їх на італійський сад, а згодом перетворили свій город на сад трояндовий. До всього ще й Роберт, який захоплювався орнітологією, оселив тут чимало прегарних птахів з усього світу. Сади Бутчартів стали улюбленим місцем прогулянок для городян. Ну, й до чого тут цемент, спорт і помідори?

У 1939 році, коли онукові Бутчартів Яну Россу виповнився двадцять один рік, вони подарували свої сади йому. Росс успішно розвивав їх аж до своєї смерті. А 2004-го тут було встановлено два стовпи – на честь століття Садів, а рукотворне диво Бутчартів оголосили національною історичною пам'яткою. При цьому право власності залишається в родині, і з початку 2000-х володаркою та керуючим директором Садів є правнучка Дженні Бутчарт Робін-Лі Кларк. Ось так сімейна справа, наголошує джерело, перетворилася на грандіозний національний проект, відомий усьому світові. Й ніде правди діти: сади Бутчартів – справжній райський куточок, де ними понад мільйон рослин. Вони безперервно квітнуть із початку березня до кінця жовтня. А пізньої осені та взимку Сади перетворюються на майданчик для проведення різних фестивалів.

САМ СОБІ ГОСПОДАР | ЦІКАВА БУВАЛЬЩИНА

ВІН ПРОДАВ СВОЄ ПОГАНЕ ЖИТТЯ

Тетяна МОРГУН
спеціально для «ПВ»

Довелося прочитати, що кожна нормальна людина при здоровому глузді просто зобов'язана вряди-годи піднімати себе за волосся. На кшталт барона Мюнхгаузена. Тільки не жартома, а всерйоз, і не за волосся, а зусиллям волі, а піднімати – тобто усвідомлено кидати себе в новий життєвий виток. Ризикуючи, звісно, але знаючи, що так буде краще. Життя налагодиться. І завичай так і стається.

...Спочатку була цікава радіопередача. Далі я переконалася, що Інтернет буквально вбухнув інформації й статтями про незвичайного австралійця, чия історія – красномовне підтвердження справедливості вищесказаного. Звати цю людину Йен Ашер. І він продав... своє життя.

Міцний, здоровий, цілком спортивний чоловік досяг уже доброго середнього віку, але почувався нещасливим. Щось там не склалося в нього у родині, життя за довгі роки набуло чітких ознак неподоланої рутини, а на обрії (щоправда, ще не близько) маячить старість... Одне слово, Йен Ашер, як усі нормальні люди, мріяв про щасливу сім'ю й цікаву роботу. І як у багатьох нормальних людей ні того, ні іншого в Ашера не було. Все це остигло йому до краю.

Проте були мрії – про мандри, волю, можливість робити те, чого прагнула душа. А вона прагнула саме вирватися з цієї, наче заваняканої, приреченості, мріяла, щоб її господар «підняв себе за волосся» й кинув у зовсім інше існування. «Я завжди мріяв пригодатися, – згадував Йен пізніше, – а в реальності нудився на одному місці без яскравих подій. Я вирішив здійснити все, про що мріяв».

Але де взяти гроші для всього цього? Його вік наблизився до п'ятдесяти, працював Ашер продавцем килимів у маленькій крамниці в Австралії, хоча килими його не цікавили. Його непокоїла доля шлюбу. Та він розпався. Йена Ашера охопила глибока депресія.

Ненавидячи себе самого й своє недале життя, із безвиході він раптом

«Позбавлені передбачливості не ті люди, котрі не досягають мети, а ті, хто проходить повз неї».

Франсуа де Ларошфуко

вигадав майже фантастичний трюк: продати своє життя – цілком, повністю, виставивши його на Інтернет-аукціоні.

Отже, новоявлений авантюрист-романтик розміщує в Інтернеті лот «Життя Йена Ашера», куди входить його будинок з усіма меблями й технікою, а також мотоцикл, автомобіль, гідроцикл, парашутне спорядження, робоче місце й знайомство з усіма колегами та друзями. Опис лота закінчувався так: «З мене досить мого життя, я його більше не потребу». Початкова ціна – один долар.

І такі продажі! Уже через тиждень, на момент завершення аукціону, власністю Йена Ашера стали його паспорт і одержані за «продаж життя» 305 тисяч доларів.

Далі, повідомляє те саме джерело, окрилений Йен склав список зі ста своїх цілей і дав сам собі сто тижнів на їх здійснення.

До речі, ви уявляєте собі, щоб людина за короткий термін записала аж сто цілей? Мені, приміром, уявити важко. Ну, десять, двадцять, зрештою, п'ятдесят, хоча й це якось ніби забагато... А коли ще пригадати, які речі були вказані в аукційному лоті, то можна навіть припустити, що

хоча б децими з цього (парашут, мотоцикл тощо) годні якось прикрасити тужливе життя. Та факт лишається, як, власне, й думка про те, що Йен Ашер таки насправді душевно втомився.

Він купує квиток на літак і вирушає до міста Дубай, аби здійснити свою першу мету – покататися на гірських лижах під пекучим сонцем.

Далі Ашер безперервно мандрував. Бігав з биками на традиційному святі в Іспанії, плавав поряд із білими акулами в Африці та з китами – в Японії. Навчився керувати літаком. Подолав пішки Велику Китайську стіну, на власні очі побачив усі найбільші водоспади світу. Побував у Лондоні. А в Голлівуді навіть знявся у невеликій ролі в якомусь фільмі. Кумедно: йому довелося переконувати продюсерів, що він не претендує на акторську кар'єру й готовий зніматися безплатно.

Через два роки, витративши 270 тисяч доларів, Йен виявив, що йому вдалося здійснити дев'яносто три пункти своєї програми. Лишалися ще такі побажання: навчитися уві сні розуміти, що ти спиши, і зануритися на дно океану й поглянути на «Титанік». Але цим можна було знехтувати.

СУЧАСНИЙ РОБІНЗОН

На решту тридцять тисяч він купив собі малесенький острів поблизу берегів Панами, власноруч збудував будинок і оселився в ньому. Пишуть, що подовгу разом із Ашером живе його кохана жінка на ім'я Мо, з якою він познайомився у Канаді, де катався на собачих упряжках. Часом Йен разом із Мо навідується Канаду, недавно зафундували там невелике видавництво, котре публікує дитячі

книжки. Саме в такий спосіб Ашер і має намір заробляти, бо стверджує, що «на звичайну роботу не повернеться ніколи». Нині, через кілька років після «продажу старого життя», п'ятдесятирічний Йен Ашер почувається абсолютно щасливим. Він устиг написати кілька книжок і нині веде перемовини з голлівудськими продюсерами щодо екранізації власної істо-

рії. Тим більше, що якось він зазначив у інтерв'ю: «Часом до мене підходять незнайомі люди й кажуть, що моя історія змінила їхнє життя. Кожен із них склав свій список цілей і робить усе, аби їх втілити у життя».

Що сталося з його старим життям, проданим на аукціоні, Йен Ашер не знає. Проте сподівається, що воно сподобалося тому, хто його придбав.

СПОРТ

ШЕМЯКІНА ПОВЕРНУЛАСЬ У ВЕЛИКИЙ СПОРТ

Після перемоги на Олімпійських іграх 2012 року наша перша золота медалістка Лондона Яна Шемякіна вирішила взяти паузу у виступах. І от нарешті львів'янка повернулася до активної кар'єри.

Повернення у великий спорт Яна відзначила здобутим сьомим місцем на етапі кубка світу з фехтування на шпагах, який минулого тижня відбувся у Досі – столиці Катару. На шляху до цільної вісімки українка вибила з боротьби італійку Франческу Боскареллі (15:10), китаянку Анкі Ксю (15:8) і росіянку Тетяну Гудкову (15:9), а далі поступилася швейцарці Тіффані Герудет (11:15). Сьоме місце здобули українки й у командному турнірі. Наша збірна у складі Яни Шемякіної, Олени Кривицької, Анастасії Івченко та Фейби Бежури у 1/8 фіналу обіграли німкеня (26:22), у чвертьфіналі поступилися угоркам (40:45), тоді програли шведкам (29:45) і взяли гору над естонками (45:40).

ВИЗНАННЯ | ВОЛОДАРІВ СПОРТИВНОГО ОСКАРА ОГОЛОСЯТЬ НАВЕСНІ

КРАЇНА ЧЕКАЄ НА ГЕРОЇВ

Національний олімпійський комітет продовжує підготовку до Всеукраїнської урочистої церемонії «Герої спортивного року», яка відбудеться навесні. А поки за підсумками опитування журналістів сформовані трійки претендентів, які дістали найбільшу кількість голосів в анкетах представників мас-медіа.

Володимир ПОЛТАЄВ
спеціально для «ПВ»

Опитування представників засобів масової інформації України щодо визначення кращих із кращих у спортивному році, що минув, завершилося наприкінці 2013 року. Впродовж трьох тижнів близько 350 представників загальнонаціональних і регіональних мас-медіа брали участь у голосуванні щодо лауреатів церемонії. Відтак за підсумками їхнього вибору були сформовані трійки лідерів у номінаціях, з-поміж яких володарів спортивного Оскара шляхом таємного голосування обирали українська академія спорту. До її складу входять легендарні спортсмени, що завершили активну спортивну діяльність і залишили визначний слід в олімпійській історії.

Окрім провідних номінацій, перелік претендентів на перемогу в яких ми подаємо нижче, «академіки» також визначають переможців у номінаціях «Найкраща команда з ігрових видів спорту» та «Спортивна слава України». А от хто виявиться володарем спортивного Оскара в номінації «Народний вибір», буде відомо за підсумками інтерактивного голосування, яке відбуватиметься на офіційному сайті НОК України та в групах «НОК України / олімпійська команда» у соціальних мережах, інформує офіційний сайт НОК.

Церемонію, під час якої країна дізнається своїх «Героїв спортивного року», організатори планують провести у березні-квітні.

ПРЕНДЕНТИ НА ПЕРЕМОГУ У ВСЕУКРАЇНСЬКІЙ УРОЧИСТІЙ ЦЕРЕМОНІЇ «ГЕРОЇ СПОРТИВНОГО РОКУ-2013» У ГОЛОВНИХ НОМІНАЦІЯХ

«Найкращий спортсмен року»

Ібрагім АЛДАТОВ – чемпіон світу та бронзовий призер чемпіонату Європи з вільної боротьби; Богдан БОНДАРЕНКО – чемпіон світу та Європи з легкої атлетики (стрибки у висоту); Микола БУЦЕНКО – бронзовий призер чемпіонату світу, срібний призер чемпіонату Європи з боксу.

«Найкраща спортсменка року»

Ганна МЕЛЬНИЧЕНКО – чемпіонка світу з легкої атлетики (семиборство); Олена ПІДГРУШНА – чемпіонка світу, срібна та бронзова призерка чемпіонату світу з біатлону; Ольга ХАРЛАН – чемпіонка світу та Європи з фехтування в індивідуальній першості, чемпіонка світу та срібна призерка чемпіонату Європи в командній першості (шпаля).

«Найкращий тренер року»

Віктор БОНДАРЕНКО – особистий тренер Богдана Бондаренка, чемпіона світу та Європи в стрибках у висоту; Артем СКОРОХОД – особистий тренер Ольги Харлан, тренер жіночої збірної України з фехтування на шпажах; Григорій ШАМРАЙ – старший тренер жіночої збірної України з біатлону, особистий тренер Віти Семеренко та Валентини Семеренко.

«Сенсація року»

Ростислав ГЕРЦИК – бронзовий призер чемпіонату світу з фехтуван-

ня (рапіра); Ганна МЕЛЬНИЧЕНКО – чемпіонка світу з легкої атлетики (семиборство); Юлія ПРОКОПЧУК – бронзова призерка чемпіонату світу зі стрибків у воду, чемпіонка Європи.

«Найкраща команда року» (збірна)

Жіноча збірна України з біатлону (Олена Підгрушна, Віта Семеренко, Валя Семеренко, Юлія Джима); жіноча збірна України з синхронного плавання (Лоліта Ананасова, Ганна Волошина, Анастасія Савчук, Олександра Сабада, Катерина Резнік, Катерина Садурська, Ганна Клименко, Марина Голядкіна, Олена Гречихіна, Ольга Золотарьова); жіноча збірна України з фехтування на шпажах (Ольга Харлан, Галина Пундик, Олена Вороніна, Аліна Комащук).

«Найкращий спортивний організатор року»

Ірина ДЕРЮГІНА – віце-президент Федерації гімнастики України; Олександр ВОЛКОВ – президент Федерації баскетболу України; Віталій ПАРШУКОВ – директор спеціалізованої дитячо-юнацької спортивної школи олімпійського резерву з лижного спорту ФСТ «Україна» (м. Чернігів).

«Сильні духом»

(паралімпійські види спорту)

Ганна ЛИТВИНЕНКО – чемпіонка, дворазова срібна та бронзова призерка ХХІІ Дефлімпійських ігор серед спортсменів з вадами слуху (тотально нечууча); Ольга СВИДЕРСЬКА – володарка 7 золотих медалей чемпіонату світу з плавання серед спортсменів з ураженням опорно-рухового апарату; Євгеній БОГОДАЙКО – триразовий чемпіон, срібний та триразовий бронзовий призер чемпіонату світу з плавання серед спортсменів з ураженням опорно-рухового апарату.

«Неолімпійські види спорту»

Дар'я КОВАЛЬОВА – чемпіонка ІХ Всесвітніх ігор та бронзова призерка Кубка європейських чемпіонів-2013 з боулінгу; Євген ПІРВУДНИК – дворазовий чемпіон світу та чемпіон Європи з армспорту; Лариса СОЛОВІЙОВА – чемпіонка світу та ІХ Всесвітніх ігор з пауерліфтингу.

Олімпійська надія України

Аліна КОМАЩУК – чемпіонка світу з фехтування на шпажах в індивідуальній першості серед юніорів, чемпіонка світу та срібна призерка чемпіонату Європи в командній першості серед дорослих; Денис ПАВЛЮК – чемпіон світу із сучасного п'ятиборства в індивідуальній першості серед юніорів; Вікторія СОЛНЦЕВА – чемпіонка та бронзова призерка чемпіонату світу, чемпіонка Європи з плавання серед юніорів.

масова фізкультура

ПРИХИЛЬНИКІВ МОРЖУВАННЯ БІЛЬШАЄ

ЗАМИЛУВАННЯ НА ХРЕЩЕННЯ

Багато років займаються зимовим плаванням северодонецькі «моржі». Старші за віком сподобали міське озеро Чисте, а от молоді воліє виїжджати за місто – на озеро Клешня. Тим часом кількість молодих послідовників занурювання у морозі щороку зростає, нині їх уже понад півсотні.

Семен ПЕРЦОВСЬКИЙ

спеціально для «ПВ»

Організовує поїздки член виконком міської ради, начальник відділу місцевого об'єднання «Азот» Вадим Любченко. Й у виконкомі, і в профспілковому комітеті місцевого об'єднання «Азот» Вадим Любченко. Й у виконкомі, і в профспілковому комітеті місцевого об'єднання «Азот» Вадим Любченко. Й у виконкомі, і в профспілковому комітеті місцевого об'єднання «Азот» Вадим Любченко. Й у виконкомі, і в профспілковому комітеті місцевого об'єднання «Азот» Вадим Любченко.

і рятувальники, а ще – наймолодший батюшка, який освятив воду.

«Чимало екстремалів приїждять цілими родинами, у тому числі з дітьми, – розповідає Вадим Любченко. – От і моя донька потихеньку звикає бути морозостійкою, загартовується з нею увесь рік. Хтось занурюється лише раз, а хтось ухитряється й поплавати. Хлопці після обтирання не поспішають одягатися – виконують на морозці силові вправи. Так начебто одразу теплішає, ще до чаювання».

Головне, що моржувальники не скаржаться на здоров'я. Навпаки – задають тон в «азотівських» спортивних секціях, на змаганнях. Хоча моржують, звісно, не для рекордів.

Вадим Любченко у центрі групи підтримки

